

SPØRSMÅL OG SVAR

HEBREERNE DEL II

 Først vil jeg takke hver enkelt av dere som fikk beskjeden om å “be for min kone”. Hun var veldig, veldig syk. Vi visste ikke hva det var og vet ikke hva som skjedde, hun hadde en voldsom oppkast og hun var praktisk talt bevisstløs, og feberen var på rundt 40, måtte holde henne innpakket i is-tepper. Så . . . men hun har det bra nå. Feberen er helt borte, og hun har det greit. Så hun er fryktelig svak, gått ned ti pund, antar jeg. Hun har ikke . . . I kveld fikk hun ned sin første matbit siden søndag. Og så hun har vært veldig syk, og vi stolte på Herren for henne, og Han bare førte henne gjennom. Nå, vi vil be dere om å fortsette å be om at hun vil få styrken sin tilbake.

³⁰⁴ Og nå, førstkommende helg, om Herren vil, må jeg reise til Miami. Min gamle venn, broder Bosworth, reiser Hjem, og han er nesten hundre år gammel nå. Og han ringte meg, han sa: “Broder Branham, kom og besøk meg med det samme, jeg ønsker å fortelle deg noe før jeg reiser.” Og han . . . Vel, jeg tror han ønsker å be for meg, og bare legge hendene sine på meg før han reiser, vet dere.

³⁰⁵ Og jeg—jeg håper at jeg kan ende mine dager med et omdømme som F.F. Bosworth. Av alle mennene jeg kjenner i verden, alle mennene jeg noensinne har møtt i verden, har jeg aldri møtt en mann som jeg så sterkt ønsket å bli lik, som F.F. Bosworth; som—som en forkynner, mener jeg. Jeg har aldri hørt en eneste person i hele verden, noe sted, noensinne sagt noe annet om F.F. Bosworth enn at han var fullt og helt “en kristen”, og på alle måter “en sann broder”.

³⁰⁶ “Avskjeder etterlater bak oss fottrinn i tidens sand.” Han er en fantastisk broder, og han er virkelig gammel nå, nesten ett hundre. Så han—han bare reiser Hjem, det er alt, og han fortalte meg det. Han visste at han skulle reise og bare ventet. Han sa at den herligste tiden av hans liv er akkurat nå når han bare venter, men sa han visste at han skulle reise.

³⁰⁷ Jeg sa: “Det er meningen at jeg skal dra til Michigan denne uken, broder Bosworth.”

³⁰⁸ Og han sa: “Vel, bli ikke for lenge, broder Branham, jeg har ikke lenge igjen. Jeg blir svakere hele tiden.”

³⁰⁹ Så han har vært en altfor god venn av meg, til at jeg kan unnlate å dra ned. Nå, hvis jeg må fly ned, vil jeg—vil jeg fly tilbake og kanskje være tilbake i alle fall søndag kveld; hvis ikke, vel, så må jeg kjøre, og det kan ta litt lenger tid.

310 Og be for broder Bosworth. Bare be om at Gud . . . og når Han tar den gamle patriarken, at Han bare vil sende en ildvogn og plukke ham opp, ser dere. Jeg elsker ham, han har vært som en far for meg.

311 En annen gammel mann . . . ham og broder Seward. Jeg—jeg har en forkjærlighet for gamle mennesker, jeg—jeg elsker dem. Og gamle broder Seward, han sovnet inn på den måten også. Selvsagt, broder Seward var ikke fullt så gammel, tror jeg ikke, som broder Bosworth.

312 Og be for broder Bosworth. Alt er ikke rosenrødt der hjemme, men det er—det er . . . Han trenger dine bønner, men ikke for noe annet enn bare hans . . . at Gud vil la ham reise i fred.

313 Nå . . . Og så ønsker vi å huske, også, at i morgen, om Herren vil, begraver vi en av våre venner fra denne menigheten, broder Sol Coates. Han har vært her mange ganger, jobbet på postkontoret i mange år. Og han døde der på Veterans Hospital her om kvelden. Broder Cox og jeg gikk bort for å besøke ham, og han hadde . . . ganske svak. Og har gått bort nå, en kristen. Og vi skal begrave ham fra Coots' Begravelsesbyrå i morgen ettermiddag klokken ett, broder Neville og jeg. Neville-trioen skal synge; og vi vil dele opp møtene, broder Neville og jeg. Det er fordi jeg ikke visste nøyaktig, da vi gjorde avtalene, og på grunn av Meda. Og så, da vil denne begravelsen være i morgen ettermiddag klokken ett, hos Coots' Begravelsesbyrå.

314 Og så, klokken to på fredag, en herr Wheeler. Vi kalte ham Pod Wheeler; han er en, jeg glemmer faktisk hva hans rette . . . Og, dere vet, jeg—jeg så det nettopp i avisen og visste ikke hvem det var, før jeg fikk vite det. Han var en nabo av oss i årevis, og—og han har nettopp gått bort. Han var rett her foran menighetslokalet her om kvelden, og jeg prøvde å få ham til å komme på møtet. Her om kvelden, for omtrent tre uker siden, stod rett der, og jeg prøvde å overtale ham til å komme inn på møtet. Fordi, jeg tror ikke han gikk i noen menighet eller bekjente seg til noe som helst, selv om han har en sønn som er en baptistpredikant. Men han bekjente seg ikke til noe så langt jeg vet om, og han har reist videre nå for å møte Gud. Så det vil være fredag ettermiddag klokken to hos Coots' Begravelsesbyrå. Og broder Neville og dem vil synge også, og i begravelsen der.

315 Og så, hvis noen av dere vil delta på gudstjenestene, så er det i morgen klokken to, eller, i morgen klokken ett. Jeg tror det er riktig. Er det ikke, broder? Og to, den andre ett. Er det riktig? To, hos Coots' Begravelsesbyrå.

316 Og nå, søndag morgen . . . Lørdag vil det være sending. Og broder Neville vil sannsynligvis la dere vite, innen da, nøyaktig hva . . . hvis vi kan ha et helbredelsesmøte søndag kveld, eller når vi vil være tilbake, hvis jeg flyr ned til—til Florida for å besøke broder Bosworth. Jeg vet ikke akkurat hvordan jeg

skal klare å gå fra ham, han er slik en kjær, gammel venn. Og sannsynligvis den siste gangen vi møtes, om Herren tillater det, på denne jorden. Og han . . . Jeg vet ikke om jeg klarer å skilles fra ham med det samme eller ikke; og jeg ønsker ikke å skilles fra ham, men, dere vet hvordan det er, du har andre ting du er nødt til å gjøre.

317 Nå er det en uttalelse jeg vil komme med mens det ikke er for mange her, og folk som er vennene mine.

318 Jeg er glad for å se søster Smith der. Første gang jeg har sett henne på lenge. Hvordan står det til søster Smith? Ett år, du store, jeg tror siste gang jeg så deg . . . [Søster Smith snakker—Red.] I Benton Harbor, jeg håper å komme dit en gang. Det er fint. Jeg tror siste gang jeg så deg var i en begravelse i Louisville. Og jeg husker søster Smith veldig godt. Hvordan vi . . . Jeg pleide å hente henne i en lastebil når vi skulle ned til kirken. Gammel steinkulltjære hang ut bak den og bilskjermen klasket opp og ned, og det var kaldt; og jeg satt med en fot på utsiden. Åh, du. Det har rent mye vann ut i havet siden den gang, søster Smith. Ja, sir. Vel, vi takker Herren for de kjære minnene og elsker Ham fremdeles.

319 En ting som noen kanskje lurer på, her om kvelden . . . snakket jeg med broder Fleeman her ute på gaten. Og noen ganger sier noen: "Hvorfor går broder Branham med en gang møtet er over?"

320 Her er hva det er, min kone er alene. Skjønner? Og hvis jeg begynner å prate, vil jeg prate halve natten, og der sitter hun helt alene for det meste av tiden. Og det er derfor jeg skynder meg ut, for å komme tilbake til henne, ser dere, på kveldstid; for begynner jeg å prate, så prater jeg for lenge. Jeg vil prate med *denne* en halv time. Jeg klarer ikke bare å gå forbi og si: "Hvordan går det med *deg* i kveld? Hvordan går det med *deg*? Hvordan går det med *deg*?" Jeg klarer ikke det. Jeg bare stopper og begynner å prate; og noen begynner å prate om noe, og dermed står jeg der i en time. Skjønner? Og det er derfor, hun sitter oppe og venter og så videre. Og det er derfor det er slik. Jeg ville bare ikke at dere skulle tro at det var fordi jeg ikke ville møte vennene mine og håndhilse på dem, og uttrykke vårt fellesskap og så videre, men det var bare dette det dreide seg om.

321 Så, nå, la alle være i bønn for de syke og plagede.

322 Og fru Harvey, til tross for alle disse vanskelighetene, går det bra med henne. Ja, sir. Og jeg skjønner ikke . . . jeg . . . Nå er det kanskje, så langt jeg vet, noen, en lege her. Og hvis jeg tar feil over denne plattformen, må Gud tilgi meg. Men jeg tror Gud vil holde de legene ansvarlige for hva de har gjort mot kvinnen. Jeg— jeg tror på kirurgi, jeg tror på legevitenskap. Ja visst, jeg tror på det. Jeg tror Gud sendte dem hit for å hjelpe oss, akkurat som Han sendte bilmekanikere for biler og så videre. Men den unge

kvinnen, legen hadde gitt henne opp og sagt: “Hun var full av kreft, det var ingenting som kunne gjøres.” En ung mamma med mange barn.

323 Jeg dro ned til henne og prøvde å forklare for henne at hvordan vi gjennom bønn . . . Og—og hun er bare en ung kvinne, omtrent tjuefem. Og hvordan Gud helbredet den lille babyen hennes, den blir kalt “mirakelbabyen” borte på barnehuset nå, for hjernehinnebetennelse. Og slik en forferdelig tilstand den—den lille krabaten var i, og Herren helbredet den bare umiddelbart. De, legene kunne ikke forstå det. Jeg gikk ned til fru Harvey, og jeg sa: “Nå, fru Harvey, har legene gitt deg opp?”

324 “Ja, sir. Det er . . .”

325 Og mannen hennes sa: “Ja, det er ingenting som kan gjøres, hun er fullstendig full av kreft.”

326 Jeg sa: “Vel, det vi ønsker å gjøre nå, er å tro på Gud, at Gud vil—vil helbrede . . . helbrede deg.” Og jeg sa: “Hvordan det skjer, kreften forsvinner kanskje ikke umiddelbart; men hvis vi ber, så vil livet i kreften forsvinne. Du blir kanskje syk en stund ennå, og—og” jeg sa “du kan kjenne lindring med det samme”. Og jeg sa: “Så etter et par dager kan du bli sykere enn noen gang.” Men jeg sa: “Du må rette troen din mot kreften.” Jeg sa: “Hvis kreften lever, dør du. Hvis kreften dør, lever du.” Og jeg sa: “Nå skal vi be.”

327 Og vi ba, og med alle tegnene jeg så, berørte Gud kvinnens kropp. Og straks ble hun bedre, hun gikk bort for å besøke moren min, hun gikk på besøk rundt i nabolaget, (hun som hadde hatt så store lidelser) hadde ikke lenger smerter. Og så etter omtrent tre dager begynte hun å bli syk igjen.

328 Og så viste det seg at kommunen sa at de “ville betale legeregningen hvis legene ville operere det”.

329 Og nå, hvis jeg tar feil, Gud tilgi meg. Men de tok den unge moren, gjorde henne til en “forsøkskanin”. De førte henne ut dit og fjernet til og med tarmene fra buken hennes og alt mulig. Fjernet både urinveiene og tarmsystemet og la det på utsiden. Og lå på operasjonsbordet i ni timer og noe. Sykepleieren sa: “Det så ut som et slakteri, der de hadde kastet innvollene hennes rundt omkring, og satt inn eggstokker og eggledere av plastikk.” Det er klar tale, men det er sant. Og tarmer av plastikk og slikt som det, og lot kvinnen ligge der i den forfatningen, en ung mor. Jeg sier, slik jeg ser det, disse legene er skyldige i mord.

330 Hun sa til dem, hun sa: “Broder Branham ba for meg.” Og sa: “Vi vil tro at kreften . . . at kreften er død.”

331 Sa: “Jeg har nyheter til deg: ‘Kreften din lever.’”

332 Hvordan kunne han si det? Den var på innsiden, ingen røntgenstråle kan vise det. Kreft er en . . . Du kan ikke påvise kreft ved hjelp av røntgen, det er også kjøtt, du kan ikke se det.

Det var bare en ting å gjøre, de sprettet opp kvinnen og skar henne i fillebiter. Det er alt. Nå, hvis det hadde vært en ung mor, ville jeg bare latt henne teste sin tro mot Gud i stedet for å lage en "forsøkskanin" ut av noen på den måten. Nå, hvis jeg—hvis jeg tar feil, hvis jeg—hvis jeg har feil motiv, vil jeg at Gud skal tilgi meg, ser dere. For jeg vil ikke at dere skal tro at jeg ikke tror på operasjoner eller ikke tror på leger og slikt. Det er helt i orden. Men jeg tror man bør vite hva man gjør før man spretter opp en person, ikke bare bruker dem som et eksperiment på den måten. Det er riktig. Og nå, selvfølgelig kan hun ikke overleve. Det er alt. Hvis hun overlever, vil det så visst være ett av de største miraklene som noensinne har skjedd. Da kvinnen så ned og så at tarmen var utlagt på den ene siden, og at nyrene ble skilt ut på den andre siden, bare besvimte hun slik som *dette*, besvimte . . . Ja, det var ikke en ting . . . den stakkars damen ble borte. Og bare en mor på rundt tjuto eller tjuefem år, med tre eller fire småunger å oppdra. Det sørgeligste jeg har hørt om i hele mitt liv. Jeg sa: "Slik jeg ser det, er legene skyldige i . . ." Hvis han tok denne kvinnen bare som et eksperiment, fordi kommunen skulle betale for det, så er det galt, skulle ikke vært tillatt.

³³³ [En mann spør om Gud kan gjenopprette kvinnen—Red.] Vel, jeg sier deg, broder, at det er ikke umulig. Og det er—det er ikke . . . Det er—det er mulig, og også sannsynlig. For jeg vet om en mann som hadde fjernet en arm, i California (dere følger også med på det i avisen), som ble bedt for, og *denne* armen som var amputert *her* oppe, har vokst helt ned og fingrene kommer ut nå; ved albuen, ved håndleddet, ved hånden, og deler av knokkene var tilbake på fingrene, ser dere. Jeg tror det er i *Herald of Faith* hver måned. Til og med da han fikk hendene ut slik som *dette*; viste hvor armen var fjernet, hvor den hadde vokst ut. Hver måned er det blitt vist hvordan den har vokst, i omtrent ett år.

³³⁴ [Broderen snakker igjen—Red.] Ja visst, det er riktig. Jeg tror . . . Det—det—det er sjeldent, ser dere, det er veldig sjeldent. En gang iblant har jeg hørt om det. Nå, hos broder Bosworth, han ba for en kvinne en kveld, og jeg hadde en i møtet mitt. Men det hos broder Bosworth skjedde umiddelbart; det hos meg skjedde over ganske lang tid.

³³⁵ Han ba for en kvinne . . . Nå, jeg leste kvinnens vitnesbyrd. Hadde kreft, hadde ingen nese; hadde fortært bort nesen hennes. Og neste morgen hadde kvinnen en nese. Nå, jeg vet dette . . . Nå, det er broder Bosworths, i boken hans som heter *Christ The Healer*, tror jeg, eller *The Joy Bringer*; en av dem. Nå, det er i vitnesbyrdet om kvinnen, med navnet og adressen hennes. Og hun har naboer og leger og alt annet til å bevise det, at det skjedde.

³³⁶ Nå, i Little Rock, Arkansas, en kveld i et rom, jeg ba der . . . ikke Little Rock, men Jonesboro. At jeg ville be . . . Jeg sa: "Jeg kommer til å bli inntil jeg har bedt for den siste personen." Jeg

var åtte dager og netter på plattformen, ser dere. Og så . . . og en kvinne gikk gjennom rommet og kom fram, hadde lommetørkleet sitt løftet slik som *dette*, og jeg trodde hun gråt. Og jeg sa . . . Åh, jeg antar at det var klokken to eller tre på morgenen, jeg sa: “Ikke gråt, søster, Gud er Helbrederen.”

³³⁷ Hun sa: “Jeg gråter ikke, broder Branham.” Hun tok det bort; hun hadde ingen nese, ser dere. Legene hadde sagt . . . Kreften hadde fortært ned til det hvite benet i hennes . . . de var synlige. Og jeg ba for henne og ba Herren om å helbrede henne.

³³⁸ Og cirka fire eller fem uker etter det, var jeg i Texarkana. Og det var en velkledd herre som satt der, han sa: “Kan jeg bare få si et ord, broder Branham?”

³³⁹ Så snart han kom opp til plattformen, prøvde en av møtevertene å få ham til å tie stille. Jeg sa: “Vel, la oss se.”

³⁴⁰ Han sa: “Kjenner du igjen denne unge damen?”

³⁴¹ Jeg sa: “Nei, jeg gjør ikke det.”

³⁴² Hun sa: “Hvis du ser på dette bildet, vil du kjenne det igjen.” Og han var en skadedyrbekjemper i—i Texarkana, og det var moren hans med en helt ny nese som hadde vokst ut, med nøyaktig samme form som den andre.

³⁴³ Nå, det viser at Gud . . . Jeg har sett det skje. Nå, Gud kunne gjøre det for den unge fru Harvey. Og jeg ber om at Han gjør det, for den stakkars lille damen ønsker å leve.

³⁴⁴ Broder Tony, hadde du noe?

[Broder Tony rapporterer om en helbredelse—Red.] Det stemmer.

Amen. Amen. Ja, det er godt også. Ja, Han vil så visst gjøre det, Han er en Helbreder.

[En broder snakker med broder Branham—Red.] Ja. Ja. Ja, broder. Amen. Ja visst. Ja.

³⁴⁵ Jeg vil virkelig . . . Vel, jeg håper at Gud bringer det tilbake til deg, gutten min, du kan ta det rett tilbake og vise ham. Det er helt riktig. Det er for et vitnesbyrd til Guds ære, ber om at Gud vil gjøre det. Åh, Han—Han . . . Hvis Han er den Allmektige Gud, kan Han gjøre alle ting. Hvis Han ikke kan gjøre det, alle ting, er Han ikke den Allmektige Gud.

³⁴⁶ Det var noe som gjorde oss til det vi er, på den måten vi er, ellers ville vi ha hatt et—et hode som en fugl eller noe lignende; hvis det ikke var en Mesterhjerne bak oss til å skape hver enkelt av oss med et særpreg, til å skape et eiketre, et poppeltre, et palmetre, og—og skille mellom dem hva—hva de er. Skapte oss ikke med . . . noen med pels og noen med fjær og noen med hud, som du . . . Ser dere, det er—det er en Mesterhjerne bak det, som—som styrer det. Selvsagt holder Han alle ting i Sine hender. Og jeg vet at Han kan gjøre alle ting. Og vi vil be for det, vi vil be.

347 [En broder snakker til broder Branham—Red.] Korrekt. Vi har . . .

348 [Søster Snyder sier: “Broder Billy, unnskyld meg.”—Red.] Ja, frue, det er helt i orden, fortsett. [Søster Snyder rapporterer at hun ble helbredet da broder Branham ba for henne forleden søndag.] Amen. Du vet, jeg har prøvd å tenke, søster Snyder, en gang da jeg stod her under salvelsen, tenkte jeg . . . jeg fortalte broder Cox, jeg sa: “Jeg vil ikke engang prøve å holde flere av de skjelningsmøtene nede i tabernaklet.” Åh, du vet ikke hvordan djevelen trakasserer meg, søster. Hvordan—hvordan han gjør det! Du vet, forteller meg om disse skjelniningene.

349 Og her, fant tilfeldigvis ut at fru Woods søster her . . . Jeg hadde aldri truffet noen av deres familie. Flere av dem ble helbredet i løpet av den tiden, og alle . . . Ja, dere vet, det var en stor prosentandel av de menneskene som ble helbredet. Og etter det . . . Den underligste ting nå: hennes søster, jeg hadde spist kveldsmat med henne en kveld, omtrent to uker før det, . . . Åh, det er langt nede i fjellene i Kentucky, og jeg—jeg visste bare at hun hadde en stemme som lignet på fru Wood, og det var ikke så lyst i rommet. Og uansett la jeg ikke så mye merke til henne, jeg snakket mer med mannen hennes, hun forberedte kveldsmaten. Og vi gikk ut og satte oss ned og spiste; og kom inn igjen, jeg snakket med mannen hennes, reiste meg og gikk ut igjen. Og Gud Som er min høytidelige Dommer vet (står ved denne talerstolen) at jeg ikke la merke til den kvinnen.

350 Og så etter at helbredelsesmøtet var over, ga jeg alterkallet for at syndere kunne omvende seg. Og hun hadde vært veldig arrogant mot Det; og hun omvendte seg og ga livet sitt til Kristus, løftet opp hånden på at hun ville overgi livet sitt til Kristus og gråt. Etter at all salvelsen var borte; hadde gitt alterkallet og så videre. Og så kom jeg til å snu meg, og her var en visjon, og jeg så broren hennes; som var en søster, dette var hans søster, og dem sammen.

351 Og jeg trodde det var Charlies kone, fordi jeg visste hun satt ved bordet her om dagen, der nede i—i huset til Charlie . . . Hans lille kone, bitte liten ting, Herren viste meg et problem som hun hadde hatt. Og fra den stunden, rørte Herren ved kroppen hennes, mens vi satt der ved bordet hennes. Tony, der vi var, der nede, var på ekornjakt. Og Herren rørte ved kroppen hennes og tok dette hun måtte bære hele . . . for resten av sitt liv, bort fra henne; bare mens hun satt der. Og den lille kvinnen spiste alltid langt oppe på den andre siden av bordet, men i dag, kommer hun rett bort og flytter stolen sin bort og spiser rett ved siden av meg. Hun visste ikke hva hun gjorde. Mannen hennes satt som *dette*, og broder Banks satt der, og vi snakket. Og hun flyttet seg og tok stolen sin og satte den her borte ved siden av meg. Og det var for en hensikt, Herren viste en visjon der og da. Og jeg kalte ut mannen hennes, fordi det var et dameproblem,

jeg begynte å fortelle ham om hva som hadde skjedd. Han sa: “Broder Branham, det er nøyaktig slik det skjedde, nøyaktig på den måten.” Og der fortalte han henne det, og Herren helbredet henne. Ja vel.

³⁵² Og så etter at møtet var over her om kvelden, og denne andre søsteren, jeg så denne unge Charles og denne kvinnen sammen. Jeg tenkte: “Det må være hans kone; men hans kone er blond, og dette er en mørkhåret kvinne.” Og jeg la merke til at visjonen beveget seg over i et hjørne her borte. Og hun satt der og tørket øynene sine, og Herren viste en visjon etter at hun var . . . alterkallet . . . etter at bønnemøtet var over, helbredelsen av de syke og alterkallet var gitt, og Gud ventet til hun omvendte seg og ga livet sitt til Ham og kom så og helbredet henne. Og hun har hatt . . . problemene hennes hadde gitt henne hevelser i årevis. Og hun har gått ned så mye og slikt, at til og med føttene hennes ble skrukkete der alt hadde gått ut av henne (giftene) fra kroppen hennes. Føler seg bedre enn hun har gjort på mange år, ser dere. Og hvordan Herren ved Sin underfulle nåde gjør det! Jeg tror det omtrent var historien; er det ikke, søster Wood? Og hvordan Han gjør det! Etter . . . Hva sa du? [Søster Wood sier: “Hun gikk ned syv pund sist uke.”—Red.] Syv pund på en uke. Åh, Han er Gud, er Han ikke?

³⁵³ Nå, jeg sier deg, grunnen til at jeg sa til broder Neville . . . Jeg trodde kanskje han hadde et budskap for i kveld. Han sa: “Nei”, han hadde ikke det. Og jeg har noen få spørsmål her som var igjen, jeg følte meg moralsk forpliktet til å komme ned hit og besvare disse spørsmålene. Så har jeg to eller tre til som jeg sannsynligvis ikke vil rekke i kveld.

³⁵⁴ Jeg ønsker å vise dere noen som nettopp ble levert inn fra en predikant. Broder Neville, eller, Beeler ga meg dem nettopp. [Broder Branham besvarer de åtte følgende spørsmålene i Del III, som spørsmål 67 til 74—Red.]

Hva symboliserer steinene i Åpenbaringen 21,19 og 20?

Forklar de fire livsvesenene i Åpenbaringen 5 . . . Han mener 6; det er ikke Åpenbaringen 5, det er 6, tror jeg.

Og hvem er de tjuefire eldste?

Hva betydde den skarlagensfargede tråden i 1. Mosebok 38?

Hvor skal gavene bli sendt i forbindelse med de to vitnenes død, Åpenbaringen 11?

Hvor vil de troende være etter tusenårsriket? Og hva slags kropp vil de ha?

Hvordan skal vi dømme engler?

Hva menes med hår for englenes skyld i Første Korinter?

³⁵⁵ Du snakker om gode spørsmål, det er gode spørsmål. Jeg vil sannsynligvis ikke rekke dem i kveld, men om Herren vil, vil jeg prøve å ta dem neste gang vi kommer inn for det.

³⁵⁶ Jeg har noen ganske bra her i kveld; så vi vil bare be nå og spørre om Herren vil hjelpe oss, og vi går rett inn i dem i de neste, åh, trettifem, førti minuttene.

³⁵⁷ Nå, velsignede Himmelske Far, vi er takknemlige til Deg for alt det Du har gjort for oss. Og, åh, det er så fantastisk hvordan Din nåde strekker seg ned til oss. Jeg tenker nå på her om kvelden og den lille følgesvennen min, åh, så syk, og Du kom på scenen. Feberen hennes begynte å synke nøyaktig fra det øyeblikket, og nå har den gått helt over. Jeg takker Deg. Og det . . . bare ber om at Du må være med hver og en som har et bønnebegjær i kveld. Og lite vet vi, før det kommer til vårt eget hjem, hva det betyr, en liten bønn. Å Gud, hva . . . hvor—hvor virkelig Du blir. I den stunden når en lege går bort og sier: “Jeg vet ikke, jeg har aldri sett noe lignende”, og så kommer Herren Jesus inn på scenen.

³⁵⁸ Å Gud, Du er så virkelig for oss, og vi er så glade for det. Vi ber om at Du må tilgi oss for all vår latskap og alt tøvet vårt. Og, åh, bare husk på oss, Herre, at vi er menneskelig kjød i en mørk verden, en verden av mørke og synd og kaos. Og vi ser gjennom et slør, så og si, over ansiktet vårt, og vi ser og forstår bare på et menneskelig plan her. Men en dag når sløret blir løftet, vil vi se Deg ansikt til ansikt og kjenne som vi er kjent. Det er den dagen vi lengter etter.

³⁵⁹ Vi ber Far, nå, at Du må hjelpe oss idet vi prøver å formidle Guds Ord til folket, ifølge deres behov. Ta all sykdom fra oss. Vi trenger Deg, Herre. Og vi ber om at Du må gi det. La Din barmhjertighet bli gitt oss, for vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

³⁶⁰ Nå, når det gjelder å besvare spørsmål, er jeg ikke den beste i landet, vet dere. Men jeg vil bare svare så godt jeg kan ut fra min kunnskap.

³⁶¹ Her er det jeg begynte med her om kvelden, og jeg måtte stoppe:

60. “Ved én Ånd er vi alle døpt inn i Kristi legeme.” (Dere husker alle sammen at det var spørsmålet jeg var på. Nå det finner vi, selvfølgelig, i Første Korinterbrev 12) . . . **På det tidspunktet vi . . . mottar den nye fødsel, finner dette sted. Det er dette . . . Er dette Dåpen i Den Hellige Ånd, eller er det en senere dåp, eller er det en gjenfylling?**

³⁶² Nå, det er litt av et spørsmål, og vi kunne bruke resten av tiden vår bare på det ene, og i kveld og i morgen kveld og så videre. Det ville dekke . . . det ville—det ville ta og knytte hele Bibelen sammen. Ethvert Skriftsted må knyttes riktig sammen med ethvert annet Skriftsted i Bibelen.

³⁶³ Men skal prøve å gjøre det bare så kortfattet, enkelt som jeg klarer å gjøre det, nei; når du tror på Herren Jesus Kristus, da får du den nye fødsel. Når du tror på Herren, får du en ny tanke, et nytt liv, men det er ikke Dåpen i Den Hellige Ånd. Skjønner? Du har fått den nye fødsel når du tror, du har fått Evig Liv. Det

er en gave fra Gud som er gitt deg ved suveren nåde ved å ta imot gaven som Gud gir deg. “Den—den som hører Mine Ord og tror på Ham som har sendt Meg, har Evig Liv.” Har evigvarende Liv; det er den nye fødsel, du er omvendt, det betyr at du har “snudd deg rundt”.

³⁶⁴ Men Dåpen i Den Hellige Ånd setter deg inn i Kristi legeme, som gir tilgang til tjenestegavene. Det gjør deg ikke til noen bedre kristen, det bare setter deg inn i legemet med gaver. Skjønner? “Nå, ved én Ånd” (Første Korinter 12) “er vi alle døpt inn i ett legeme. Nå”, sier Paulus, “det er forskjellige gaver, og i dette legemet er ni åndelige gaver.” Og i dette legemet . . . Du må bli døpt inn i legemet for å inneha en av disse gavene. De følger med legemet.

³⁶⁵ Men, nå, når det gjelder å ha Evig Liv og være en kristen, så blir du en kristen i det øyeblikket du tror. Nå, det er ikke tilgjort tro, det er i sannhet å tro på Herren Jesus og ta imot Ham som din personlige Frelser; du blir født på ny der og da og har Evig Liv. Gud kommer inn i deg.

³⁶⁶ Følg nå med, Evig Liv; Jesus sa: “Den som hører Mine Ord og tror på Ham som har sendt Meg, har Evig Liv og skal ikke komme til dom, men er gått over fra døden til Livet.” Du blir en ny skapning der og da. Så hadde Paulus møtt noen av de menneskene, borte i Apostlenes gjerninger 19. De hadde en predikant der oppe som var en omvendt jurist, som het Apollos. Og Apollos var en mektig Skriftens mann, og han beviste ved Skriftene at Jesus var Kristus. Skjønner?

³⁶⁷ Følg med nå. Apollos, gjennom Ordet, beviste han ved Ordet. “Troen kommer av hørelsen, hørelsen av Ordet. Den som hører Mine Ord og tror på Ham som har sendt Meg, har evig liv.” Får dere tak i det? Apollos beviste det ved Ordet. Og disse var kristne, de var etterfølgere, disipler. Og Apollos beviste ved Ordet, at Jesus var Kristus. Og de hadde stor glede og tok imot Ordet, selv om de bare kjente til Johannes’ dåp.

³⁶⁸ Og da Paulus gikk gjennom de øvre distriktene i Efesos, finner han disse disiplene, og han sa: “Har dere fått Den Hellige Ånd *etter* at dere kom til troen?” Skjønner?

³⁶⁹ Nå, når du tror, sa Jesus: “Har du Evig Liv.” Det er den nye fødselen. Det er din omvendelse, forandring. Men Dåpen i Den Hellige Ånd er Guds kraft som du er døpt inn i, og du får tilgang til disse ni åndelige gavene, så de kan virke i deg; slik som forkynnelse, evangelister, apostler, pastorer, profeter, . . . og alle gavene på legemet følger med dette, når du er døpt inn i dette legemet. Og det er . . . gjør deg ikke til mer kristen, det bare plasserer deg posisjonelt på et sted så du kan være en tjenende ånd i den levende Guds Menighet. Får dere tak i det nå? Skjønner?

370 Nå, spørsmålet er . . . La oss bare besvare ett om gangen, det er tre spørsmål.

“Ved én Ånd er vi alle døpt inn i Kristi legeme.”

Det er korrekt, Første Korinter 12 vil gi svaret på det. Ja vel.

Er det på det tidspunktet vi får den nye fødsel at dette finner sted? Er det da?

371 Det er det de ønsker å vite, ja . . . “Ved én Ånd . . .” Nei. Nei. “Ved én Ånd er vi alle døpt inn i ett legeme.” Ser dere, det er ikke da den nye fødselen begynner, den nye fødselen begynner når du *tror* på Herren Jesus.

372 Nå, ser dere, det er ikke en . . . det er ikke én ting . . . Hør nå. Hva kan du gjøre annet enn å tro? Hva mer kan du gjøre? Hva mer kan du gjøre med det enn å bare tro det? Fortell meg én ting du kunne gjøre. Det er ikke én ting du kan gjøre bortsett fra å tro Det. Nå, hvis noe skjer utenfor din tro, så er det ikke din egen handling, det er en Guds handling. Derfor . . .

373 Nå, hvis vi hadde sagt at når du . . . Mange ganger har jeg sett, mange ganger aksepterer folk “tungetalens første bevis” som Den Hellige Ånd. Og noen ganger rister de i folk eller slår dem og klapper til dem og sier: “Si det. Si det. Si det. Si det.” Dere vet, gjentar et ord om og om igjen: “Si det. Si det. Si det. Si det.” Ser dere, det er noe du gjør selv. Og—og—og det . . . det . . . det—det er ingenting. Du kan få en forvirring av tunger. Du kan få en—en hel masse ting, og følelser. Men hvis noe kommer utenfor din egen personlige tro, må det være en Guddommelig gave fra Gud som er gitt deg. Skjønner?

374 “Og ved én Ånd er vi alle døpt inn i ett legeme.” Det er korrekt, ser dere. Dåpen i Den Hellige Ånd er en annen handling enn den nye fødsel. Det ene er en fødsel, det andre er en dåp. Det ene gir deg Evig Liv, det andre gir deg kraft. Det gir kraft inn i Evig Liv, ser dere, til å være i funksjon. Nå, fikk dere tak i det? Okay. Ja vel.

375 Nå, her er et annet, som kom etterpå, de beste jeg fikk den kvelden:

61. Hvor var Jesu Ånd de tre dagene Hans kropp var i graven? Hvor var Hans Ånd?

376 Nå, Hans Ånd, hvis dere vil følge Skriftstedene, . . . vel, vi kunne bare trekke fram mange steder. Men, jeg lurar på, hvem har en Bibel? Broder Stricker, har du en Bibel? Ja vel. Broder Neville, har du en? Gi meg Salme 16,10. Og hvem andre? Søster Wood, har du en Bibel der? Vel, broder Stricker, (ja vel, en av dere), gi meg Apostlenes gjerninger 2,27, Apostlenes gjerninger 2,27.

377 Og nå, for det første, da Jesus døde . . . Når du dør, dør kroppen din. Ordet *død* betyr å “atskille”, bare å være atskilt fra dine kjære. Men her sa Han dette, i Johannes, det 11. kapitlet:

“Den som hører . . .” Ikke . . . Jeg beklager; det er i Johannes 5,24: “Den som hører Mine Ord, har Evig Liv.”

³⁷⁸ Jesus sa til Martha, som kom for å møte Ham, . . . Hun sa: “Hvis Du hadde vært her, hadde ikke min bror vært død. Men selv nå, vet jeg at alt det Du ber Gud om, vil Gud gi Deg.”

³⁷⁹ Han sa: “Jeg er Oppstandelsen og Livet.” Skjønner? “Den som tror på Meg, skal leve selv om han dør; og hver den som lever og tror på Meg, skal aldri dø.”

³⁸⁰ Nå—nå, det er en del av oss som ikke dør. Og som jeg nettopp har vist gjennom en rekke Skriftsteder, alt som har en begynnelse, har en ende. Det er de tingene som ikke har en begynnelse, som ikke har noen ende. Derfor når vi tar imot Kristus, Gud, blir vi Guds sønner og døtre, og vårt Liv er like så endeløst som Guds Liv er endeløst; vi har Evig.

³⁸¹ Nå, ordet *for alltid*, vi har vært igjennom det. Ordet *for alltid* er “en tidsperiode”, for alltid *og* (bindeord) for alltid. Og vi fant ut her at det har—det har en ende, akkurat som all lidelse og all sykdom og all sorg og all straff, og selv helvete har en ende.

³⁸² Men Evig Liv har ingen ende, for Det hadde ingen begynnelse. Det kan aldri dø fordi Det aldri var født. Det hadde ingen dagers begynnelse, Det har ingen tids ende. Nå, den eneste måten vi kan leve Evig, er ved å ta imot noe som er Evig. Og Gud var; før det var noe, eksisterte Gud. Gud hadde aldri en begynnelse eller en ende.

³⁸³ Og Gud var denne store Ånden. Vi så Ham for oss som de—de syv fargene i regnbuen som dekker . . . Regnbuen ville faktisk dekke jorden hvis den ikke traff jorden. Det er bare vann i en sirkel som følger jordens krumning, det er det som danner den. Men, nå, siden Gud er Evig, og Han var den Fullkomne: fullkommen kjærlighet, fullkommen fred, fullkommen glede, fullkommen tilfredsstillelse. Alle de syv åndene (som vi ser i Åpenbaringen), de kom ut; utgjorde Gud, var fullkommenhet. Alt annet utenom det, har vært noe som har blitt fordervet fra Det.

³⁸⁴ Nå, den eneste måten vi kan komme tilbake til fullkommenhet, er å komme tilbake til Det (fullkommenhet, som er Gud). Da kommer vi til fullkommenhet, da har vi Evig Liv; uten ende, eller uten—uten noe, det er bare evigvarende Evig Liv.

³⁸⁵ Nå snakker han om sjelen . . . ånden. For vi bærer kroppene til de helligste av oss til graven, for denne kroppen. Og kroppen . . . Til å begynne med, da Gud, Logos som gikk ut fra Gud . . .

³⁸⁶ Eller, slik jeg har gått gjennom det, katolikkene kaller Det, “det Evige Guds sønneskap.” Og som jeg har sagt før, ordet gir ikke engang mening. Ser dere, det kan ikke være en Evig

sønn, fordi en sønn måtte ha en begynnelse. Og derfor hadde Jesus en begynnelse, Gud hadde ingen begynnelse. Skjønner? Men Sønnen var . . . ikke Evig sønneskap, men Sønnen som var hos Faderen i begynnelsen, var Logos som gikk ut fra Gud.

³⁸⁷ Og det var Guds teofani som gikk ut. Den menneskelige form som ikke hadde øyne som du ser med; et bedre øye. Det hadde ikke ører som du hører med, men en langt bedre hørsel. Ser dere, Det var et teofani, slik at hele denne regnbuen steg ned i et—et teofani. Moses så Det da Det gikk forbi klippen på den måten. Han så baksiden, sa: “Det så ut som en mann.”

³⁸⁸ Abraham så Ham da Han steg ned i menneskelig kjød og spiste en kalv, drakk litt melk, spiste smøret. Abraham så Ham da Han trådte inn og forsvant så umiddelbart derfra. Vi fant ut av kroppene våre består av seksten elementer fra jorden, de bare kom sammen. Og Gud satte dem sammen, og plasserte to Engler i disse kroppene; Engler som stod og snakket. Og Engler var menn en . . . og på den tiden.

³⁸⁹ Nå, legg merke til det, vi finner ut at Melkisedek var ingen andre enn Gud Selv! Det kunne ikke ha vært noen andre, for Han var Salems Konge, som er Jerusalem. Han hadde ingen far eller mor; kunne ikke ha vært Jesus, for Han hadde far og mor. Han hadde ingen dagers begynnelse, ingen ende på livet; det er bare Én som har det, det er Gud. Det var Gud som levde her i et teofani. Skjønner? Legg merke til, Salems Konge.

³⁹⁰ Nå, Gud har levd gjennom tidsalderen, gjennom Sitt folk. Det var Gud som var i David, som gjorde at han satt på fjellet, en forkastet konge og gråt. Den samme Ånden ble manifestert i Jesus, Davids Sønn, Som ble forkastet i Jerusalem og gråt.

³⁹¹ Josef, solgt for tretti sølvmynter, hatet av sin bror, elsket av sin far, fikk plass ved Faraos høyre hånd, og ingen kunne komme uten at . . . komme forbi Josef, og trompeten lød og ethvert kne bøyde seg for Josef: fullkomment bilde på Kristus. Det var Kristi Ånd som levde gjennom de mennene. Skjønner?

³⁹² Nå, her nå, da Jesus døde, var det Gud manifestert i kjød. Gud ble menneske. I gjenløsningslovene, den eneste måten en mann kunne gjenløse Israels tapte eiendom, var at han måtte være en slektning. Han måtte være en nær slektning. Ruths Bok forklarer det så nydelig; og han måtte være en slektning. Derfor måtte Gud bli menneskets slektning, for at mennesket kunne bli Guds slektning. Skjønner?

³⁹³ Han har en ånd i seg, et menneske har det når det blir født, fordi det er en ånd fra naturen. Det er en verdens ånd, det er en ånd fra denne—denne verdens gud. Han er bare en etterkommer av Adam.

³⁹⁴ Et tre reproducerer seg selv. Plantelivet reproducerer seg selv. Dyr reproducerer seg selv. Mennesker reproducerer seg selv. De er et biprodukt av den opprinnelige skapelsen. Får dere tak i det?

395 Nå, nå når et menneske blir født, er han født med en ånd i seg fra denne verden. Det er derfor han må bli født på ny. For denne ånden kommer fra far og mors unnfangelse, som var den seksuelle unnfangelsen, og kunne absolutt ikke leve for evig. Derfor må han bli født på ny. Og før han kunne gjøre det, måtte Gud komme ned og lage en vei for at han kunne bli født på ny; fordi han hadde ingen mulighet til å gjeløse seg selv, han var uten håp. Han hadde ikke . . . uten håp, uten Gud, uten Kristus i verden, fortapt og ferdig. Han—han . . . det var ingenting han kunne gjøre for å frelse seg selv. Han . . . alle . . . Uansett om han var en øversteprest, om han var en biskop, om han var en pave, hva enn han var, så var han like skyldig som nestemann.

396 Så, det krevde En som ikke var skyldig, til å gjøre det. Og Den eneste som ikke var skyldig, var Gud Selv. Og Gud måtte komme ned og bli menneske (og Han kom i Kristi skikkelse) for å forankre dødens brodd, for å ta bort dødens brodd, for å gjeløse oss, så vi . . . ikke ved våre gjerninger eller ved vår godhet (vi har ingen), men ved Hans nåde kan vi bli frelst. Da mottar vi av Hans Liv inn i denne dødelige kroppen, og nå er vi Guds sønner og døtre, og har Evig Liv inni oss. Vi er Guds sønner og døtre. Derfor, Jesus, som lever . . .

397 Og intet menneske, uansett hvor ondt eller hvor godt, når han må . . . når han forlater denne jorden, er han ikke død. Han er et annet sted. Men han har et liv som vil forgå, etter at han er blitt straffet i helvete for sine gjerninger, han . . . men likevel må det livet opphøre. Det er bare ett slags Evig liv.

398 Nå, vi har gått gjennom det. Hvis en mann kan være en synder og bli straffet for evig . . . Han kan ikke bli straffet for evig med mindre han har Evig Liv. Hvis han har Evig Liv, er han frelst. Skjønner? Så det er bare ett slags Evig Liv, og det er *Zoe*, "Guds Liv." Og han kan ikke forgå.

399 Men de onde er på et sted der de venter (i pine) på sin dom (for å bli dømt i henhold til gjerningene som er gjort i kroppen) på den siste dag. Nå, men vi . . . Noen menneskers synder går foran dem, noen følger etter dem.

400 Nå, hvis vi bekjenner våre synder, er Han rettferdig og tilgir oss, derfor trenger vi aldri å stå i Guds dom. Får dere tak i det? Se, Romerne 8,1: "Det er derfor ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus." Som er I Kristus. Som har gått over fra døden til Livet; ser dere, vi har ingen fordømmelse og var i Kristus Jesus. "Som ikke vandrer etter kjødet, men etter Ånden." Skjønner? "Den som hører Mine Ord, tror på Ham som har sendt Meg, har Evig Liv."

401 Og hvis jeg har blitt tatt imot i Kristus, og Kristus tok min dom, og jeg tok imot Hans forsoning for mine synder, hvordan kan Gud dømme meg? Han har allerede dømt meg, da Han dømte

Kristus. Da er jeg fri fra dom. “Så når Jeg ser Blodet, vil Jeg gå forbi dere.” Skjønner?

⁴⁰² Men, nå, slik er det ikke med den onde. Han går inn til et sted med pine. Og vi vet at det er sant. Den onde er i live. Han er på et sted med pine. Han er på et sted hvor han ikke vet . . . Det er slik disse spiritistene og mediene kaller opp disse åndene til folk som har gått bort, de sier en slags morsomme og skitne vitser og ting, hvis du noen gang har sett noe av det. Ja vel. Hvorfor? De . . .

⁴⁰³ Se på denne Frøken Piper, før artikkelen min om *Miraklet til Donny Morton* kom ut. Hvor mange leste den artikkelen? Ja, mange av dere gjorde det, ja visst. Og den står i *Reader's Digest*. La dere merke til dette? Rett før det, kom frøken Piper ut, den største spiritisten verden noen gang har kjent. Tolv sider ble viet til hennes historie. Og i femti år . . . De har hatt henne over hele verden og vitenskapelige bevis og alt mulig, at “hun virkelig snakker med de døde, og at folk kommer opp.” Hva? Guds Navn ble ikke nevnt én gang, ingen omvendelse, ingen Guddommelig helbredelse, ikke noe om Det, ser dere.

⁴⁰⁴ Det eneste som var, var de menneskene som sa: “John, kjenner du meg ikke? Jeg er George som var på *bestemt* sted, og jeg gjorde *så-og-så* og *så-og-så*. Husker du det stedet vi gikk og gjorde dette?” Ser dere, det er alt de vet. De er fortapt. Gått over fra . . . De har—de har ikke annet tilbake enn dom.

⁴⁰⁵ Slik treet lener seg, det er slik det faller. Og den tilstanden du dør . . . Det er derfor jeg er imot bønn for de døde, ser dere, forbønnene eller—eller samfunn med helgener og så videre. Det kan ikke være, ifølge Guds Ord. Det er ingen vits i å be for noen etter at de er døde. De er ferdige. De er . . . de har . . . De har passert grensen mellom nåde og dom. De gikk enten til nåden eller gikk bort fra nåden. Jesus sa så, i 16. kapitlet av Matteus lærte Han—Han—Han det; 16. kapitlet av Markus, tror jeg det er. Den rike mannen og Lasarus; intet menneske kan krysse denne kløften, og vil aldri krysse den! Slik er det. Skjønner? Så det avgjør saken.

⁴⁰⁶ Nå, men da Kristus døde, måtte alt bære vitnesbyrd om at Han var Kristus. La oss nå gå til spørsmålet ditt. For det første, stjernene sluttet å skinne, solen mørknet, månen ga ikke sitt lys, jorden støtet fra seg sine steiner, ved Hans død. Og Han gikk og forkynte for sjelene som var i fangenskap, som ikke omvendte seg i langmodigheten på Noahs tid. Han, de måtte gjenkjenne det. Se på det! Og hvis det skulle være en synder her i kveld, tenk over det et øyeblikk. En dag, dette Evangeliet som du hører forkynt akkurat nå, du vil måtte vitne ved Det. Ett eller annet sted vil du bøye kne, uavhengig av hvem du er. Det kan være ti tusen år fra i dag, kanskje ikke før . . . i morgen. Når enn det blir, så vil du bøye deg et sted, og du vil høre dette samme Evangeliet forkynt rett tilbake til deg.

407 For etter at de sjelene kom i fangenskap, som ikke omvendte seg da Enok, og da alle dem forkynte, og Noah . . . og for Guds langmodighet, slik som det er nå, ventet på at den tiden skulle komme. Og Noah og Enok og alle dem forkynte, og menneskene lo og gjorde narr av dem. Og de var i fengselet, og Jesus gikk og forkynte for sjelene som var i fangenskap. Han vitnet! Himlene vitnet Han var, jorden vitnet Han var, helvete vitnet Han var!

408 Bibelen sier at det . . . David, mange år siden, i Salmene . . . Ja vel, broder, les Salmene, hvis du vil der. Salmene 16,10. [Broder Neville leser Skriften—Red.]

[For du vil ikke forlate min sjel i dødsriket; heller ikke vil du la din Hellige se fordervelse.]

409 Les det samme, broder, der Peter forkynte, i Apostlenes gjerninger, det 2. kapitlet, det 27. verset. [Broder Stricker leser Skriften—Red.]

[Fordi du vil ikke forlate min sjel i dødsriket, heller ikke vil du la din Hellige se fordervelse.]

410 Les to vers over det, broder, slik at du kan få sammenhengen i det.

[For David sier om Ham: Jeg så alltid Herren framfor meg, for han er ved min høyre hånd, så jeg ikke skal rokkes:]

[Derfor gledet mitt hjerte seg, og min tunge frydet seg; ja, også min kropp skal hvile med håp:]

[Fordi du skal ikke forlate min sjel i dødsriket, heller ikke skal du la din Hellige se fordervelse.]

411 Les det neste verset nå.

[Du har gjort livets veier kjent for meg; du skal fylle meg med glede for ditt åsyn.]

412 Ja, legg merke til det. Nå, min Jehovas Vitner venn, jeg vil gjerne spørre deg om det. Skjønner? Hvis helvete er et sted, Hades, Sheol, hva enn du ønsker å kalle det, hvis det opphører ved graven, da hvorfor sa Han: “Jeg vil ikke forlate Min sjel i dødsriket, heller ikke vil Jeg la Din Hellige se fordervelse”? Hva med det? Skjønner?

413 Her var Hans kropp, i graven; og Hans sjel var i helvete og forkynte, i live! Hva med det? Han var i Sitt teofani igjen. Hans sjel var der nede med de menneskene som var i teofaniet også. Og vitnet for dem, for de “omvendte seg ikke i langmodigheten”.

414 Han . . . Med andre ord, Han banket på døren. Og da døren åpnet seg, og for alle de sjelene som omvendte seg, sa Han: “Jeg er kvinnens Ætt. Jeg er den Ene som Enok her . . .” Her borte i Paradis, et annet sted. Glem aldri de tre stedene, nå: stedet for de onde, stedet for de rettferdige, og helvete selv. Skjønner?

415 Akkurat som en treenighet i Himmelen, som: Far, Sønn og Hellig Ånd. Slik som dyrets treenighet: den falske profet, dyret og—og dyrets merke. Og alt det, husk, det er alt i treenighet. Treenighet gjør ett, fullkommengjort. En er fullkommengjort. Du er fullkommengjort, en i tre: sjel, kropp og ånd; vann, blod og nerver. Ser dere, hva enn du er, må du ta tre for å danne en fullkommen én. Ta et trekantet glasstykke og sett solen på det, du får en fullkommen regnbue. Ser dere, alt, du må ha tre for å danne en fullkommen én.

416 Og nå, husk det, da Han døde, gikk Han først og forkynte for sjelene som ikke var i fangenskap . . . som var i fangenskap, og vitnet om at Han var “kvinnens Ætt”. Han var “den Ene som Enok så komme med ti tusener av Sine hellige.” Han måtte vitne om Skriftene som hadde blitt forkynt av Noah, og av Enok, og ved de rettferdige, at “Han var den Ene”. Alt måtte anerkjenne Det!

417 Så steg Han ned til helvete og mottok nøklene til døden og helvete fra djevelen.

418 Kom tilbake til Paradis igjen; og hentet Abraham, Isak og Jakob og de rettferdige; og oppstod (Matteus 27), og de kom ut fra graven og gikk inn i byen, og viste seg for folket i gatene. Halleluja! Der har dere det!

419 Nå, men Hans kropp . . . Mens Hans sjel var her borte og vitnet for de fortapte, her nede og tok nøklene fra djevelen, og kom tilbake og hentet Abraham og Isak; lå Hans sjel i . . . var Hans sjel der nede og gjorde det, og Hans kropp lå i graven. Det var derfor Jesus sa . . . Folk sier: “Vel, hvorfor sier Jesus: ‘Tre dager, vil Jeg reise det opp. Tre dager vil Jeg oppstå.’? Han—Han døde på fredag ettermiddag, stod opp på søndag morgen.”

420 Men følg med, det var “*innen* tre dager”, hvis du vil gå til leksikonet. For Han visste at David, under salvelsen (salvelsen av Den Hellige Ånd), sa: “Jeg vil ikke la Min Hellige se fordervelse.” Han visste at det handlet om Ham. Han visste at det siktet til Ham. Han var Guds Hellige, og Han visste at fordervelse setter inn i løpet av syttito timer. En gang i løpet av de tre dagene, kom Han ut derfra igjen, fordi Skriften kan ikke gjøres ugyldig.

421 Og ethvert løfte Der inne gjelder meg og gjelder deg, det er vårt!

422 Han sa: “Ødelegg dette legemet, og Jeg vil reise det opp på tre dager.” For Han sa: “Jeg skal ikke forlate Min sjel i dødsriket, Jeg skal heller ikke la Min Hellige se fordervelse.”

423 Han visste at kroppen innen tre dager ville komme ut derfra. Han ble ikke tre fulle dager der. Nei, sir, det gjorde Han så visst ikke. Han ble der bare fra fredag ettermiddag til søndag morgen, ikke én celle av den kroppen kunne gå i forråtnelse.

424 Og Han var død og balsamert og lå . . . eller innpakket i et klede og var lagt i en grav. I det varme, myrlendte landet, ville det bare ta noen få timer før Han ville begynne å råtne. Du begynner å gå i forrå- . . . forråttelse, vet dere, kroppen hans, nesen hans synker inn og slikt, fordervelsen setter inn; det varme, fuktige landet. Og fordervelsen ville ha begynt, fordi det var en kropp. Men Han visste, at før den cellen ble ødelagt, at Gud sa gjennom profeten David: “Jeg skal ikke la Min Hellige se fordervelse.”

425 Hvordan Han tok Guds Ord og levde ved Det! Nå, alle disse løftene der inne som refererte til Ham, de oppfylte Gud alle sammen. Og ethvert løfte som gjelder den troende, Gud vil oppfylle ethvert løfte av Det. Amen. Bare vær trygg på at Det er Sannheten. Amen. Så, Hans sjel . . .

Tror du det er . . . Nei, jeg beklager. Hvor var Jesu Ånd i de tre dagene Hans kropp var i graven?

426 Ånden Hans var i helvete, nede i de nedre regioner; og Han stod opp. Og jeg kan legge til en liten—liten kommentar her som kan hjelpe deg en hel del. Da Han stod opp, Hans . . . Da Han stod opp fra de døde, var Han absolutt ikke ferdig med gjenløsningsarbeidet ennå. Det er riktig. Han måtte rense ut alt sammen. Prisen hadde blitt betalt, men helvetes gru, gravens gru . . . Og her, da Han—da Han døde, fortsatte Han rett videre. Han sluttet ikke å arbeide da Han døde, Han fortsatte med å forkynne! . . .?. . . Unnskyld min upassende oppførsel, antar jeg, men Han sluttet aldri!

427 Du vil aldri dø! Kroppen din vil kanskje hvile en stund, men Gud vil reise den opp, Han lovet Han ville det. Men du kan ikke mer forgå enn Gud kan forgå. Det er riktig. Se, Hans . . . etter at Han var død, til hva . . . død for disiplene. Han sov, det var det Han gjorde. De hadde latt Ham sove; slik Han sa om Lasarus: “Jeg vil gå å vekke ham.” Gud måtte vekke Ham.

428 Se, Han gikk rett ned, Han fortsatte å forkynne. Og Han forkynte for sjelene her i fangenskap. Dro rett ned til helvete, tok nøklene fra djevelen. Kom tilbake og forkynte i Paradis igjen, og stod opp igjen på den tredje dag. Var sammen med disiplene Sine i forti dager, og på slutten av den fortiende dagen, steg Han rett opp; fordi, alt over oss, overtroen og alt annet . . . Han fjernet enhver overtro, enhver tvil og lagde en bønnekø fra jorden til Herligheten idet Han steg opp. Steg opp og satte Seg ned ved Hans Majestets høyre hånd. Overvinner! Den Mekktige Seierherren, uten tvil. Døden kunne ikke holde Ham! Helvete kunne ikke holde Ham! Jorden kunne ikke holde Ham!

429 Da Han var her på jorden, ble Han gitt . . . gikk Han til den laveste byen og til det laveste folket, og ble gitt det laveste navnet. Det var det menneskene hadde gjort mot Ham. Han gikk til Jeriko, den laveste byen. Den minste mannen måtte klatre opp i et tre for å se ned på Ham. Det var der menneskene plasserte

Ham. Han var en fotvask-tjener, den verste jobben man kunne ha. Han ble den laveste. Og Han ble kalt det laveste navnet man kunne bli kalt, *Beelsebub*, “demonenes fyrste”. Mennesket ga Ham det laveste navnet, den laveste plassen, og sendte Ham til de laveste regionene av det laveste helvete.

⁴³⁰ Gud reiste Ham opp og sendte Ham til den Høyeste Himmel og et Navn over alle navn. Halleluja! Ja, Han må til og med se over, for å se Himmelen. Din Trone er opphøyd over Himmelen himler. Og det største Navnet som noensinne er gitt i Himmelen og jorden må . . . er knyttet til Ham. Det var det Gud gjorde for Ham. Mennesket satte Ham til den laveste, og Gud gjorde Ham til den Høyeste. Der var Han, fra den laveste til den Høyeste.

⁴³¹ Han ble den laveste for at Han kunne bringe oss opp til den Høyeste. Han ble oss, for at vi ved Hans nåde kunne bli Ham, sønner av Gud. Det var dit Han dro. Amen! Velsignet være Hans Navn. Han beredte en vei slik at vi også kan komme en dag: “Fordi Jeg lever, skal dere leve også.”

⁴³² Åh, ikke rart . . . Når mennesket griper den visjonen, har det aldri vært noe menneske som kan forklare det. De har til og med prøvd å forklare det og mistet forstanden; denne flotte sangen: “Åh, Guds kjærlighet, hvor rik og ren! Hvor ufattelig og sterk!” Det siste verset . . . eller jeg tror det er det første verset: “Om vi fyller havet med blekk, og om himmelen var lagd av pergament; . . .” Vet dere hvor det ble funnet? Skrevet på sinnssyke . . . veggen på en institusjon for sinnssyke. Intet menneske kan noensinne forklare Guds Kjærlighet. Åh, det kan aldri uttrykkes, hva Han gjorde for oss. Du store, hvordan kunne du gi noe annet æren for det? Det er Hans nåde, fra begynnelse til slutt. Jeg var forlagt, ferdig og hjelpeløs, elendig, ingenting av verdi, og Han kom ved Sin nåde og frelste oss. Åh, du store. Det er Hans . . . Det er min Herre. Det er Hans kjærlighet, det er Hans godhet.

⁴³³ Nå har vi omtrent syv minutter og omtrent femten spørsmål og . . .

62. Synes du det er riktig at kvinner gjør personlig arbeid utenfor menigheten?

⁴³⁴ Ja. Det er bare et spørsmål, bare et . . . ikke et bibelsk spørsmål, men . . . Ja visst, det gjør jeg. Ja, sir, vi er alle arbeidere sammen. Kvinner har sine plasser, og selvfølgelig har de det. Ja, sir. Bare gjør alt det personlige arbeidet du kan gjøre, og Gud vil velsigne deg for det.

Ja vel, la oss nå se:

63. Vennligst forklar treenigheten. Hvordan kan Sønnen sitte ved Faderens høyre hånd, og gå i forbønn for . . . til Faderen, hvis de ikke er to personer?

435 Vel, kjære venn, det er et . . . det er en—det er en åpenbaring. Hvis Jesus sa: “Jeg og Min Far er Ett”, da hvordan kan de være to? Skjønner? Nå, de er ikke to.

436 En kvinne sa til meg en gang, og jeg forklarte det, sa: “Du og din kone er—er to, likevel er dere ett.”

437 Jeg sa: “Men, det er annerledes med Gud og Sønnen, ser du.”
Jeg sa: “Ser du meg?”

“Ja.”

“Ser du min kone?”

“Nei.”

438 Jeg sa: “Da er det annerledes med Faderen og Sønnen; Jesus sa: ‘Når dere ser Meg, har dere sett Faderen.’” Skjønner?

439 Faderen og Sønnen . . . Faderen var den Allmektige Jehova (Gud) som bodde i et tabernakel kalt Jesus Kristus, som var den salvede Guds Sønn. Jesus var en Mann, Gud er en Ånd. Og intet menneske har noensinne sett Gud, men den enbårne *av* Faderen har forklart Ham. Han var . . . Han . . . Hans personlighet, Hans vesen, Hans Guddommelighet, hva enn Han var, så var Han Gud! Han var ikke noe mindre eller noe mer enn Gud. Likevel var Han en Mann. Han var en Mann, et hus som Gud bodde i. Det er riktig, Han var Guds bosted.

440 Nå, om dere vil ha noen Skriftsteder om det: Broder Neville, hvis du vil finne Markus 14,62 til meg. Og søster Wood, finn Efeserne 1,20 til meg. Noen andre som har en Bibel? Vel, rekk opp hånden din. Søster Arnold, har du en bak der? Ja vel, finn Apostlenes gjerninger 7,55 til meg. Ja vel. Markus 14,62, broder Neville; og søster Woods er Efeserne 1,20; Apostlenes gjerninger 7,55, søster Arnold.

441 Ja vel, har du det, broder Neville? Ja vel, les nå. [Broder Neville leser Skriften—Red.]

[Og Jesus sa: Jeg er. Og dere skal se Menneskesønnen sitte ved Kraftens høyre hånd og komme med himmelens skyer.]

442 Ja vel, nå, se på den første setningen der, Jesus sa: “JEG ER.”

443 “JEG ER.” Hvem var JEG ER? Det har aldri vært et menneske i verden som kunne tyde Det. Selv . . . dere som leser leksikon og så videre, det har aldri vært et menneske som kunne finne ut . . . Det er J-v-h-u. Og selv ikke de hebraiske lærde kunne uttale Det. Den brennende busken der, den dagen da Han møtte Moses, Det var J-v-h-u. Så de uttalte Det “J-o-h, Jehova”, men Det er ikke “Jehova”. J-v-h-u, ser dere, ingen vet.

444 Og du sier: “Vel, Moses kunne ikke finne ut av Det.”

445 Han sa: “Hvem kan jeg si?”

446 Han sa: “Si: ‘JEG ER’ sendte deg. JEG ER.”

447 Nå, følg med, *JEG ER* er nåtid, ikke “Jeg var” eller “Jeg vil bli”, *JEG ER*. Nå, Han sa: “Dette vil være et minnesmerke gjennom alle generasjoner: *JEG ER*.”

448 Nå, se på Jesus som står her denne dagen under høytiden. De sa: “Vi vet nå at du er sinnssyk.” Riktige ord: “Du er gal.” (*Gal* er “sinnssyk.”) “Vi et at du er sinnssyk. Du er en samaritaner, du har en djevel.” (Johannes, det 6. kapitlet) Og han sa: “Nå, du sier at du har . . . sett Abraham, og du er en mann som ikke er mer enn femti år gammel?” (Han kan ha sett litt gammel ut for alderen Sin, men Han var bare tretti, men Hans arbeid.) Sa: “Du mener at du er en mann som ikke er mer enn femti år gammel, og du sier du har ‘sett Abraham’? Vi vet at du er sinnssyk nå.” Skjønner?

Han sa: “Før Abraham var, *ER JEG*.”

449 “*JEG ER*”, Han var den store *JEG ER*. Her forteller Han disse jødene igjen, ser dere: “*JEG ER*! Og når dere ser Meg komme ved kraftens høyre hånd, . . .” Er det riktig?

450 Les det igjen, broder. [Broder Neville leser Skriften—Red.]

[. . . når dere ser Menneskesønnen sitte ved kraftens høyre hånd og komme med himmelens skyer.]

451 Les din nå, søster Wood. [Tomt område på lydbandet. Søster Wood sier, “Efeserne 1,20?”—Red.] Ja, frue. [Søster Wood leser Skriften.]

[*Det var den han lot virke i Kristus da han reiste ham opp fra de døde og satte ham ved sin høyre hånd på himmelske steder.*]

452 Ja vel, les din søster. Ser dere, Det er akkurat det samme. [Søster Arnold leser Apostlenes gjerninger 7:55—Red.]

[*Men han skuet opp mot himmelen, fylt av Den Hellige Ånd, og så Guds herlighet, og Jesus som stod ved Guds høyre hånd,*]

453 Nå, dere ser, Je- . . . Gud kunne ikke ha en stor høyre hånd, ser dere, og Jesus står ved Hans høyre hånd. Den *høyre hånd* betyr “myndigheten”. Skjønner? Som for eksempel, hva om—om jeg var menighetens fulle autoritet, eller jeg var en biskop av noe slag, og broder Neville tok min plass, da ville han være min høyre hånd. Ser dere, det betyr at han er . . . han ville være ved min høyre hånd.

454 Nå, Jesus er ved Kraftens høyre hånd. Nå, Han sier så, her i Efeserne, når han forklarer det, Han er ved Kraftens høyre hånd. “All makt i Himler og på jord” (sa Han etter Sin oppstandelse) “er gitt i Mine hender. Jeg har all makt i Himlene og på jorden. Gå derfor ut og lær alle folkeslag, idet dere døper dem i Faderens og Sønnens, Den Hellige Ånds Navn, og lærer dem å holde alt det Jeg har befalt dere; se, Jeg er med dere alltid, inntil verdens ende.”

455 “All makt i Himler og på jord.” Hvor er det . . . Hvis det er en gud der oppe ved siden av Ham, er han uten makt. Ser dere, det kunne ikke være noen annen Gud. “All makt i Himler og på jord” ligger i Hans hånd. Så, ser dere, “Han står ved den høyre hånd”, (som personen stilte spørsmålet), betyr ikke . . .

456 Se nå, kroppen . . . Gud er en Ånd. Ja, hvor mange forstår det? Si “Amen”. Gud er en Ånd, Jesus er en Mann, og Jesus var Gud gjort kjød. Jesus var . . . Vi kunne aldri se Gud, ser dere, Han er en Ånd. Du kan ikke se en ånd. “Intet menneske har noen gang sett Gud.” Intet menneske kunne se Gud.

457 Og la meg si dette: “Du har aldri sett meg.” Du har aldri sett meg i hele ditt liv, og du vil aldri se meg. Det er riktig. Du ser denne kroppen som erklærer denne personen, som er her inne. Nå, denne kroppen har ikke Evig Liv, men ånden har Evig Liv. Denne kroppen vil gå tilbake, men den vil komme fram igjen i dens lignelse, akkurat som et hvetekorn som går ned i jorden. Kristendommen er basert på oppstandelse, ikke utskifting. Oppstandelse; den samme Jesus som gikk ned, den samme Jesus kom tilbake. Hvis du går ned rødhåret, kommer du tilbake rødhåret; hvis du går ned mørkhåret, kommer du opp mørkhåret. Ser dere, det er en oppstandelse.

458 Når du spiser . . . Jeg spurte legen om det, for ikke lenge siden, Jeg sa: “Hvorfor er det slik at da jeg var seksten år gammel . . . Hver gang jeg spiste, fornyet jeg livet mitt?”

459 Sa: “Det er riktig.”

460 Du tar inn nye—nye celler hver gang du danner . . . kjødet danner . . . eller maten danner blodceller, og den blodcellen gjør deg sterkere. Det er slik du lever. Så noe må dø hver gang, for at du kan leve. Hver dag, dør noe: hvis du spiser kjøtt, døde kua; eller hva enn du spiser; og fisken døde; eller—eller hveten døde, for å lage brødet; poteten døde, som lagde poteten; og . . . enhver form for liv; du kan bare leve ved død substans.

461 Og du kan bare leve Evig fordi noe døde: Jesus. Ikke fordi du ble medlem av menigheten, ikke fordi du ble døpt, ikke fordi du bekjente kristendommen; fordi du tok imot Jesu Kristi Liv som blødde . . . Blodet som ble utgytt for deg, og du tok imot Ham som din personlige Frelser.

462 Nå, merk dere det, jeg spør om dette. Jeg vil spørre *deg* om dette. Se på dette, det er vakkert. Kanskje jeg har undervist om det før (jeg vet ikke) her; forkynner overalt, du glemmer hva du har sagt på ett . . . bestemte steder. Men, hvorfor er det da . . .

463 Nå, jeg antar, søster Smith . . . Jeg vet ikke om jeg kjente broder Fleeman eller ikke, for så lenge siden. Og Tryphena, jeg husker henne da hun var en liten jente. Dere husker meg, da jeg var . . . var en liten, kort, kraftig bygd; svart, bølgete hår. Jeg pleide å bokse. Åh, jeg trodde jeg var en trendy mann i verden. “Åh”, tenkte jeg, “det er ingen som kan slå meg. Nei, sir.” Men

jeg—jeg ble narret der, ser dere. Men jeg . . . Nå, jeg bare tenkte: “Åh, du.” Jeg tenkte: “Hvis du hadde lagt denne tingen på ryggen min, ville jeg gå nedover gaten med den.” Ja visst, ingenting bekymret meg. Og hver gang jeg spiste, ble jeg større og sterkere hele tiden. Hver gang jeg inntok nytt liv . . . Jeg spiste kål, poteter og bønner og kjøtt akkurat som jeg gjør i dag. Og jeg ble sterkere og større hele tiden. Og da jeg ble rundt tjuefem . . .

464 Jeg spiser bedre nå enn jeg gjorde da, dere som kjenner meg, vet det. Jeg kan spise bedre nå, det er likt for oss alle. Men hvorfor er det da slik, broder Eagen, at selv om jeg spiser bedre mat, mer av den, bedre vitaminer og alt mulig . . . Og jo mer jeg spiser, desto mer svinner jeg gradvis bort. Og nå begynner jeg å bli en gammel, lutende mann, skallet, og begynner å bli grå og få rynkede hender, ansiktet hules innover, skuldrene henger, om morgenen er det vanskelig å stå opp, og . . . Åh, du store. Hvorfor er det slik? Hvis jeg fornyer mitt liv hver gang jeg spiser, hvorfor er det slik da?

465 Hvis jeg heller vann fra en mugge og ned i et glass, og det blir halvfullt, og så begynner det å gå nedover hele tiden i stedet for å gå oppover; og jo mer jeg heller i, desto raskere går det nedover. Slik er det. Og du kunne ikke bevise det vitenskapelig hvis du måtte. Denne Boken er det eneste som kan bevise at Gud har fastsatt; det er en avtale, Gud så oss komme.

466 Dere eldre menn, og dere eldre kvinner, kanskje noe av deres—deres ektemenn eller deres koner har gått bort. Det—det bekymrer ikke det minste. Halleluja. De er rett over forhenget over der og venter; uten tvil. Og de lengter etter å være sammen med dere igjen. Det er riktig, selvfølgelig gjør de det. De lengter etter å være sammen igjen. Bibelen sier de gjør det, sjelene under alteret roper: “Herre, hvor lenge?” Skjønner? De er ikke i sin riktige stilling.

467 Gud skapte oss ikke til Engler, Han skapte oss til menn og kvinner. Vi vil alltid være menn og kvinner, fordi vi er et—et produkt av Guds egen intelligens. Vi kan alltid være menn og kvinner.

468 Men hva gjør det? Ser du, kanskje du tenkte da du gikk ned til alteret, du og mannen din, sa at vi tok hverandre til å være ekteviet hustru og leve sammen i den hellige ektestand, og Guds velsignelser og så videre, og hele vitnesbyrdet dere ga, og løftene dere ga. Før dere vet ordet av det, begynner dere begge å legge merke til det. Han var rakrygget og håret skinte; og mamma og hennes pene, små, brune øyne, eller blå øyne, eller hva det var. Åh, hvordan du så på henne. Dere gikk ut, du så på pappa, “Nå, så rett han var i skuldrene”; og etter en stund begynner de å henge. Mamma blir gråhåret, leddgikten setter inn og så videre. Og etter en stund, gikk hun bort, eller han gikk bort.

469 Hva var det? Da Gud så dere stå der, sa Han: "Slik er det, det er slik Jeg ønsker dere. Ja vel. Død, bare kom igjen, men du kan ikke ta dem før Jeg gir deg tillatelse."

470 Åh, åh, jeg tenker på Job. Ja, Gud kikket ned, Job visste at Gud elsket ham. (Og merk deg, han kan ikke ta deg.) Han sa: "Du har ham i dine hender, men du får ikke ta livet hans."

471 Og så før dere visste ordet av det, begynte skuldrene å henge, og etter en stund var dere borte. Hva var det som skjedde?

472 Nå, i oppstandelsen vil det ikke være én ting som symboliserer døden. Det kan ikke være én ting som symboliserer denne jorden, av hva . . . Ser dere, dere kom opp ved Guds vilje, dere fikk liv. Så setter døden inn, tar dere ned. Spiser den samme maten og alt, drikker det samme slags vannet, alt; men døden setter inn. Men bildet er allerede fastsatt. Halleluja! I oppstandelsen vil dere komme til liv igjen. Og det vil ikke være noe mer død eller noe som ligner på død, eller alderdom, eller vanføre eller noe. Udødelige vil vi stå i Hans lignelse, fullkommengjort for evig. Halleluja. Åh, jeg . . . Det ville få hvem som helst til å rope, spesielt når du når min alder.

473 Jeg antar at man på min alder tenker mer på det, mer en noen gang. Du er i en slags overgangsalder, ser dere. Det . . . Du begynner å lure: "Hva er meningen med alt? Hva har jeg gjort?" Jeg ser tilbake her, jeg tenker: "Du slette tid! Vel, hvordan er det blitt, Herre? Her er jeg, førtiåtte år gammel, to år til, vil jeg være halvveis til hundre. Puh! Jeg er bare . . . Bare se på de få sjelene jeg har vunnet. Jeg ønsker å vinne millioner og millioner flere." Gud, hjelp meg.

474 Jeg skammer meg til og med for å komme hjem på ferie. Tenker: "Åh, høsten er moden, og arbeiderne er få. Millioner dør i synd og skam hver dag, lytt til deres rop." Jeg går til sengs der om kvelden og hører de stakkars kjære hedningene rope der ute i det fjerne land. Hvordan de kommer i tusentall, prøver å nå meg, og—og står der ute på flyplassen der de måtte ha en militis der ute for å holde dem tilbake, bare for å høre historien om Jesus Kristus.

475 Og her kan vi trygle og annonsere i avisen og alt mulig, og få tak i de fineste plassene der de kan sette seg, den beste underholdningen med fin sang, de kommer og, "Ahhh! Vel, jeg antar at det var helt greit, men hører ikke til min trosretning."

476 Åh, du store, hvor—hvor—hvor lenge kan det vare? Det er ikke . . . det er ikke riktig. Og her kaster vi hundrevis av milliarder av tonn med mat ned i søpla, og disse menneskene ville tatt imot det med glede. Og de er jordens skapninger akkurat som vi er. Du store, vi . . . Vel, det kan ikke fortsette slik altfor lenge.

477 Ja vel, nå, Hvem er Faderen? Faderen og Sønnen er Én. Se, i Første Johannes 5,7, står Det: "Det er tre som vitner i Himmelen,

Faderen, Ordet (som er Sønnen) . . . Fader, Sønn og Hellig Ånd: disse tre er Én.”

⁴⁷⁸ “Det er tre som vitner på jorden, som er vann, blod og Ånd.” Det er de tre elementene som kom fra Kristi kropp. De gjennomboret Hans side: vann kom ut, Blod kom ut: “I Dine hender overgir Jeg Min Ånd.” Der har du det, det er de tre elementene. Disse tre er ikke én, men de *samstemmer* i ett.

⁴⁷⁹ Far, Sønn og Hellig Ånd; Første Johannes 5,7 sier: “Disse tre er Én.”

⁴⁸⁰ “Vann, blod og Ånd *samstemmer* i ett.” Ikke Én, men *samstemmer* i ett. Så Faderen . . . Og det eneste kroppen kunne gjøre, når Gud kan se Seg Selv, gjennom straffen denne kroppen gikk igjennom, er det et skjæringspunkt . . . avskjæring akkurat der, ser dere. Det er når Han ser Blodet stå mellom Ham og dommen. Her er Hans Ord, som sier: “Den dagen dere spiser av det, skal dere dø.” Og her sa Jesus: “Jeg . . . Men Jeg tok deres plass. Ser dere, Jeg tok deres plass.”

⁴⁸¹ Husker dere historien min her om kvelden, der jeg så visjonen av kvinnen som oppførte seg veldig dårlig i rommet der? Og jeg fordømte henne og sa: “Gud, hvorfor ødelegger Du ikke dette stedet?” Så viste Han *meg*, ser dere. Og jeg gikk bort til henne og fortalte henne hva som hadde skjedd.

Nå, dette er mitt siste spørsmål.

64. Tror du, i henhold til Skriftene, at jødene vil bli . . . vil ta imot Kristus rett før Bortrykkelsen av Menigheten?

⁴⁸² Jeg—jeg—jeg tror virkelig at Bortrykkelsen av Menigheten . . . Dette er min egen mening, ser dere. Og hvis vi hadde tid, ville vi gått gjennom det, men den er—den er over ni nå. Hør her, jeg tror at jødene vil ta imot Kristus ved Hans andre Komme. Nå, husk det, slik at personen kan skjønne dette, at våre øyne ble forblindet, eller, deres øyne ble forblindet for at vi kunne få se. Alle vet det, Skriften taler om det. Er det riktig? Paulus forteller oss at vår . . . at vi ble forblindet . . . at jødene ble forblindet for at vi kunne ta imot Kristus. Skjønner? Og vi er det ville oliventreet som er podet inn i treet ved adopsjon.

⁴⁸³ Nå, her er min mening, jeg vil bare gi dere . . . De spør meg: “Tror du . . .?” Nå, her er måten jeg tror det vil skje på. Jeg vet ikke. Uansett hva det er, er jeg sikker på at vi vil være der ved Guds nåde og Hans barmhjertighet; ser dere, ved Hans nåde, hva enn det er. Jeg klarer kanskje ikke å finne ut av det, men her er hva jeg tror. Jeg tror at vi er ved endens tid. Jeg tror hedningenes tidsalder er i ferd med å avsluttes akkurat nå. Jeg tror vi er ved avslutningen.

⁴⁸⁴ Og nå jødene; det er to ting som alltid er urett mot jødene: De har vært blinde, de kunne ikke se det; og fordi at hedningene, for det første, mange ganger . . .

485 Jeg snakket med en jøde i Benton Harbor, søster Smith, og vet dere hva han sa til meg? Der borte i ett av de Israel . . . stedene i Israel der. Dette spørsmålet om helbredelse av en blind mann. Og han sa: “Du kan ikke dele jøder i . . . Du kan ikke dele Gud i tre deler og tilby Ham til en jøde; gjøre Ham til Far, Sønn og Hellig Ånd.” Sa: “Du kan ikke tilby det til en jøde, vi er ikke avgudsdyrkere.” Sa: “Vi tror på *én* Gud.” Skjønner?

486 Og dere prøver å gjøre Gud til tre: Gud Faderen, Gud Sønnen og Gud Den Hellige Ånd; så blander du en jøde der og da, for han vet bedre. Han vet bedre enn det. Det ville gjøre deg til en avgudsdyrker like så sikkert som det finnes avgudsdyrkelse, du har tre guder. Du må gjøre dem til en og samme Gud, det er ikke tre guder, det er tre funksjoner av den samme Gud. Ser dere, Gud tjente i Farskapet, Han tjente i Sønnskapet, og Han tjener nå i Den Hellige Ånds tidshusholdning. Det er en og samme Gud.

487 Det var derfor vi fikk påbudet om å døpe i Faderens, Sønnens, Den Hellige Ånds Navn; fordi, ikke i navnet til en . . . I *Navnet*, ikke flere navn; ikke i navnene, eller i navnet til Faderen, i navnet til Sønnen, i navnet til Den Hellige Ånd; men “i Navnet til Faderen, Sønnen og Hellige Ånd”. Ser dere, innser at den samme Gud er Kristus. Ser dere, det er Hvem det er, det kan ikke være noen annen måte. Skjønner? Og Skriften . . .

488 Og—og så hvis åpenbaringen vår er feil, så lærte Peter og resten av apostlene feil; for hver eneste person i Bibelen ble døpt i Herren Jesu Kristi Navn. Ikke en eneste person ble noen gang døpt i “Fader, Sønn, Hellig Ånd”, det er en katolsk doktrine. Jeg kan bevise det for dere ved deres egne ord, og deres egne leksikon og alt. Det er en katolsk læresetning og ikke en—og ikke en Bibelsk lære. Og ingen . . .

489 Selv Kongen av England ble døpt i Jesu Kristi Navn. Omtrent seks hundre år etter den siste apostelens død, da det ikke engang het England da, det var kalt “Engel Land”. Det var der det kom fra, navnet. Han ble døpt i Jesu Kristi Navn.

490 Det som omvendte ham, var en liten spurv. Da . . . Hvis jeg kan komme på . . . ikke Sankt Angelo. Hva var navnet hans nå? Agabus, Sankt Agabus, tror jeg det var, jeg er ikke sikker på det navnet, nå. Men i hvert fall dro han opp dit, og de tok noen av disse . . .

491 De kalte dem engler, fordi folket og assyrerne og så videre hadde mørk hudfarge, og disse engelske hadde langt, hvitt, krøllete hår, blondt hår, angelsaksere, vet dere, blåøyde. Og de sa: “De så ut som Engler”, og derfor kalte de det “Engel Land”.

492 Og Herrens tjener dro opp dit og forkynte for kongen deres, og de satt ved et stort, åpent ildsted. Jeg leste historien om det for ikke lenge siden. Og en liten fugl fløy inn i lyset og ut igjen, og kongen stilte spørsmålet: “Hvor kom den fra og hvor dro den?”

Skjønner? “Han kom inn i lyset, og vi så ham, og han dro ut i mørket igjen. Er ikke det slik et menneske går?” sa han.

493 “Men hva var han før han kunne komme inn hit?” sa predikanten, ser dere. Det traff kongen; og neste morgen ble han og hans husstand døpt i Jesu Kristi Navn. Det er riktig.

494 Hva så? Det første mennesket som noensinne ble bestenket eller noensinne døpt i navnet til “Fader, Sønn, Hellig Ånd”, var i Den katolske kirke. Den første bestenkingen som noensinne fant sted, var i Den katolske kirke. Den første øsingen som noensinne fant sted, var i Den katolske kirke. Den protestantiske kirke døpte alltid . . . i Bibelen, apostlene, ved neddykking i Jesu Kristi Navn. Overalt. Bare finn ett sted hvor de gjorde noe annet, ser dere.

495 Nå, i denne, denne store tiden, kan ikke jødene . . . Jeg spurte den rabbi, jeg sa: “Rabbi, er det vanskelig for deg å tro på profetene?”

496 Han sa: “Jeg tror på profetene.”

497 Jeg sa: “I Jesaja 9,6, hva mente han: ‘En Sønn er oss født’? Hvem talte han om?”

498 Han sa: “Han talte om Messias.”

499 Jeg sa: “Så Messias vil bli født?”

500 “Ja, Han vil bli født.”

501 Jeg sa: “Så hvis Han vil bli født, har Han en . . . Vil Han ha en mor.”

502 “Ja, Han må ha en mor. Og Han må ha en far også”, sa han.

503 Jeg sa: “Absolutt. Og vil det være vanskelig for deg å tro at det ikke kunne være . . . at Gud den Store Jehova Som åpnet Rødehavet, ikke kunne føde denne Babyen ved en uklanderlig fødsel?” Skjønner? Der var han.

504 Han sa: “Men dere kan ikke gjøre Ham til tre guder.”

505 Jeg sa: “Han er ikke tre guder.” Jeg sa: “Hvilket forhold vil Messias ha til Gud?”

506 Han sa: “Han vil være Gud.”

507 Jeg sa: “Nå har du det. Nå har du det, Han er Gud.” Det er helt riktig.

508 Så prøvde han å fortelle meg, sa: “Vel, denne mannen var en tyv, denne Jesus fra Nasaret. Han var en tyv.”

509 Jeg sa: “Rabbi, hvordan var Han en tyv?”

510 “Vel”, sa han, “deres egne skrifter sier at ‘Han gikk ut i kornåkeren på Sabbatsdagen og tok kornet.’”

511 Jeg sa: “Nå, rabbi, du vet bedre . . . mer om Skriften enn det. Deres egen skrift sier at det er lovlig, ‘Det er lov for en mann å

gå og spise så mye korn han vil, men får ikke ta det og legge det i sekken sin.' Din egen lov, rabbi."

512 Og han stod der litt, han—han—han trodde det, fordi han—han så det. Han sa, etter en stund, han sa: "Vel, hva—hva fikk Johns øyne . . ." Sa: "Hvordan klarte du det?"

513 Jeg sa: "I Jesu Kristi Navn."

514 "Hm." Han—han visste ikke; sa: "Vel, du kan ikke kutte Gud i tre deler."

515 Jeg sa: "Han var Jehova manifestert i kjød, Rabbi. Han . . . Det var det Han var, Han var Jehova i kjød. Hans Eget menneskelige navn, det var Gjenløsningsnavnet, for det er ikke gitt noe annet navn under Himmelen som et menneske kan bli frelst ved, bare ved det menneskelige Gjenløsningsnavnet: Herren Jesus Kristus. Det er riktig. Han var Gud, Han er Gud, Han vil for evig være Gud, det er helt riktig, Herren Jesus Kristus."

516 Nå, jeg tror at hedningemenigheten snart vil . . . fullførelsen av hedningemenighetens legeme. Dørene mellom . . . Jesus sa, i Matteus 24, (jeg vil ta det ene Skriftstedet et øyeblikk), Han sa: "De vil trå ned Jerusalems murer inntil hedningenes tidshusholdning er fullført."

517 Følg med nå. Det ble kunngjort av vår Herre Jesus, i Matteus 24, at jødene ville bli tatt ut av bildet. Daniel sa, tilbake i de gamle profetene, han sa at det ennå ville gjenstå sytti uker for jødene. Og Messias ville komme (Prinsen) og ville profetere midt i den syttiende uken, som var de syv årene, Han ville bli avskåret midt i. Se hvor fullkomment det var, Jesus forkynte nøyaktig tre og et halvt år og ble korsfestet. Men det er tre . . . Det kom rett inn på dette andre spørsmålet her. Det er ennå tre og et halvt år som gjenstår for dem, for jødene. Det må skje.

518 Nå, hvis du vil ta Åpenbaringen det 7. kapitlet, så Johannes ett hundre og førtifire tusen av jødene forseglet, fra Israels tolv stammer. Ser dere hva jeg mener? Likevel er det noe som gjenstår, som skal skje.

519 Se nå hvor vakkert det er, før vi avslutter nå. Se hvordan—hvordan det utfolder seg. Nå, de jødene har blitt formørket.

520 Nå, disse jødene her, de fleste av dem her, er bare . . . dere vet hvordan de er, de eier verdens rikdom. Og de er bare—bare pengefolk, og det er alt du kan få ut av det, ser dere; og veldig arrogante og likegyldige, og vil ikke høre. Men det var ikke de Han snakket om, hvis du legger merke til det.

521 Nå, hedningene . . . Se nå, det gjenstår ennå tre og et halvt år for disse jødene. Nå, Jesus sa at Jerusalems by vil bli nedtrådt av hedningene inntil hedningenes tidshusholdning . . . (Nå, dere som ikke tror på tidshusholdninger, hva med det?) . . . Inntil hedningenes tidshusholdning ville være fullført. Og når

hedningenes tidshusholdning er fullført (hedningenes tid er fullført), så vil byen bli gitt tilbake til jødene. Og Jesus fortsatte med å si at denne slekt . . . Sa: “Når dere går ut og ser fikentreet begynner å skyte knopper, og alle trærne spirer”, sa, “så vet dere at sommeren er nær.” Sa: “Slik skal dere også vite, når dere ser disse ting skje, at tiden er nær, ved døren; og sannelig sier Jeg dere at denne slekt skal slett ikke forgå før alt dette har hendt.”

⁵²² Nå, de ventet på det i den generasjonen: “Det var det Han snakket om.” Ikke i det hele tatt!

⁵²³ Lytt! Han sa: “Denne slekt som ser at fikentreet begynner å spire.” Følg med nå, Han sa: “Fikentreet og alle de andre trærne.” Nå, med andre ord: “Det vil bli en verdensomspennende vekkelse på den tiden.” Se nå på denne profetien, hvordan den samstemmer og bare passer inn perfekt. Følg med nå. “Alle de andre trærne setter knopper, er det vekkelse.” Et tre, når det setter knopper, så er det vekkelse. Er det riktig? Nå, alle vet, en profetisk lærer, at fikentreet alltid har vært jødene. Vi vet det. Det er jødene. Nå . . .

⁵²⁴ Og se på Joel, da han underviste om det, sa han: “Det som den tyggende gresshoppen lot bli igjen, åt den fortærende gresshoppen; det den fortærende gresshoppen lot bli igjen, åt den store gresshoppen; og det den store gresshoppen spiste. . .” Hvis dere legger merke til det, så er det akkurat det samme insektet, forskjellige stadier: den tyggende gresshoppen, den fortærende gresshoppen, den store gresshoppen. Alt sammen er det samme insektet, det er bare forskjellige livsstadier av det. Se nå, den samme insektet begynte å ete på det jødiske treet der tilbake, kuttet det ned, og det begynte å ete og ete og ete og ete til det bare ble en stubbe igjen; men da sa han: “‘Jeg vil gjenopprette’, sier Herren, ‘alle årene som den fortærende gresshoppen har spist opp. Og Jeg vil gjøre Mitt folk til en fryd.’” Skjønner? Nå, treet har blitt spist ned. Hedningene ble podet inn i det, det er sant. Ja vel, vi må bringe fram frukt.

⁵²⁵ Nå når endetiden kommer, når vi kommer fram til enden (hvis jeg ser det riktig), Evangeliet er, så skal det finne sted en stor vekkelse.

⁵²⁶ Nå, visste du at det jødiske flagget er det eldste flagget i verden? Og det har ligget uvirksomt i to tusen år, mer enn det, omtrent tjuefire hundre år. Det jødiske flagget, Davids sekskantede stjerne har ikke vaiet på tjuefire hundre år; siden bortføringen til—til Babylon. Og nå, fordi Romerriket tok makten over dem (og Messias kom og de forkastet Det), og ble spredt til jordens fire vinder. Men visste du, at på den sjetten mai, 1946, kom flagget tilbake over Jerusalem igjen? Visste du, at på den syvende mai, 1946, viste Herrens Engel Seg for meg (neste dag) her oppe, og sendte meg ut til hele verden for å bringe fram en vekkelse? Allerede neste morgen! Da flagget ble heist i Jerusalem, idet

solen gikk ned den ettermiddagen, viste Herrens Engel Seg her i De forente stater på samme tid. "Når dere ser fikentreet og resten av trærne begynner å spire!"

⁵²⁷ Hvor mange husker Stjernen som hang her nede over Ohio-elven, for mange år siden, da Han sa . . . Her er et bilde av Det her ennå, da Han kom ned. Sa: "Ditt Budskap vil gå fram som en forløper for det andre Kommet, akkurat som Johannes var en forløper for det første Kommet." Og se, over hele verden har det spredt seg en vekkelse. Ti tusener ganger tusener og tusener, og en stor vekkelse.

⁵²⁸ Alle legalistene, og alle de forskjellige rundt om i landet, og de store menighetene sa: "Billy Sunday sine dager er over." Men da de så menigheten begynte å få vekkelse (vanlige folk), måtte de redde skinnet. Charles Fuller ville ha tatt plassen, men han var for gammel; så de gikk med Billy Graham. Og Gud tok Billy Graham, eller, baptistmenigheten gjorde det, og alle samlet seg om ham. Og Billy Graham er ikke halvparten av predikanten som broder Neville er, når det gjelder å være en predikant, ikke i . . . nei, på ingen måte. Men hva er det? De måtte gjøre det, det er organisering, og alle rett rundt det, samler seg rundt. Billy sier det samme. Ser dere, de måtte gjøre det. Og det måtte skje for å oppfylle Guds Ord. De hadde ikke Ånden å samle seg omkring, så de måtte ta Ordet å samle seg omkring; derfor gjorde de det. Og Billy er en Ordets predikant, og han er fantastisk, og de samlet seg omkring; så det samlet alle de kalde formelle i deres leir. Og det overnaturlige Vesenet, med Guddommelig helbredelse og kraft og undergjæringer og så videre, ved Guds mirakler, førte denne . . . Menigheten, den bortrykkede Bruden som har Olje i lampen Sin, førte Henne inn i en vekkelse. Skjønner? Og den kalde, formelle menigheten hadde sin vekkelse. Og nå vender Israel tilbake parallelt med vekkelsen deres.

⁵²⁹ Jeg har en film der oppe i huset mitt akkurat nå, *Tre minutter før midnatt*. Og vi har et bilde av disse jødene som kommer hjem. Kommer hjem; dere har sett det i *Look* magasinet. Og de lastede skipene, som kommer langt nede fra Iran og der nede; disse jødene visste aldri om at Jesus noen gang var på jorden, de dro ned dit under bortførelsen til Babylon. Det er alt de noen sinne har kjent til. De pløyde . . . dere så det i *Look* magasinet eller *Life* og dem, der de pløyde med gamle treredsaker. Og da de så disse flyene komme inn, tenkte de: "Dette er det", for Gud hadde fortalt dem at "de ville komme ned dit, og ville bli båret tilbake til Jerusalem på ørnevinger." Det er riktig. Der er de. Og jødene sa: "Dette er det." De trådte rett inn, og vi fikk filmene deres med deres egen stemme og intervjuet dem; kom fra hele verden. Noen av dem bar sine gamle på ryggen, og de blinde og vanføre. Og de kom ut fra skipene fra alle ulike deler av verden, de kom hjem.

530 Og de begynte å plukke opp steiner i sekker fra markene; og i dag har de funnet vannkilder, og er blitt det mest, det største jordbrukslandet i verden. Dødehavet inneholder mer rikdommer enn hele verden til sammen. Jødene vender tilbake; det har vært skjult for hedningene, men de blomstrer som en rose.

531 De sa til disse—disse jødene, de sa: “Kommer dere hjem for å dø i hjemlandet.”

532 Sa: “Vi kommer tilbake for å se Messias. Hvor er Han hen? Han skal være her.”

533 Broder, når du ser fikentreet begynner å spire, sa Han: “Denne slekt skal ikke forgå før alt er oppfylt.” Se på vekkelsen hos de formelle. Se på vekkelsen hos Menigheten. Så på vekkelsen som kommer inn hos jødene, de venter på Messias’ komme. Menigheten, den Ånds-fylte Menigheten, Bruden med . . . jomfruene med oljen i lampene sine vil gå inn til Bryllupsmåltidet.

534 Jødene vil si: “Dette er det. Der er vår Gud som vi har ventet på.” Der har du de hundre og førtifire tusen . . . der Russelittene blandet kortene. Der står de jødene som vil ta imot Ham. De sa: “Der er vår Gud som vi har ventet på.” De vil se Ham, si: “Hvor fikk Du disse? Hvor fikk Du disse arrene i hånden Din?”

535 Han sa: “Jeg fikk dem i huset til Mine venner.” Det er riktig: “Huset til Mine venner.”

536 Hva vil Han gjøre? Hedningemenigheten vil bli ført inn i Herligheten, og Bruden vil bli gift med Kristus.

537 Hvordan gjorde Josef seg kjent for sitt folk? Han sendte bort enhver hedning fra sitt nærvær. Det gjorde han så visst. Hva vil skje med levningen av kvinnens ætt? Dragen sprutet vann ut av sin munn for å føre krig; Jesus sa, “de ville bli kastet ut i det ytterste mørke, og der vil det bli gråt og jammer og tenners gnissel”, den store tiden med forfølgelser og prøvelser vil komme til Hedningemenigheten.

538 Hva vil skje da? Når martyrdøden kommer, når Gud har atskilt alt fra disse jødene der ute, vil Jesus vende tilbake slik Josef gjorde. Da de hørte Josef, da han viste bort alle vaktene sine og alt annet, og han så lille Benjamin og dem stå der, og de omvendte seg for å ha drept Josef. De trodde de hadde drept Josef, og her stod han foran dem. Han sa: “Jeg er Josef. Jeg er broren deres.”

539 Da skalv de virkelig: “Han er Josef. Nå kjenner vi ham igjen.”

540 Når Han vil si: “Jeg er Jesus. Jeg er Messias.”

541 De vil si: “Åh, du store, hva vil vi få nå!”

542 Alt sammen skjedde til Guds ære. Det vil ikke bli at Han . . . Vel, de kunne høre ham gråte helt ned til Faraos palass, Josef gråt over dem.

543 Vent til Jesus ser de jødene som Han måtte forblinde for å gi oss hedninger en mulighet til å komme inn, det vil bli en stund, det sier jeg deg. Han vil ta de jødene, vær ikke bekymret, de jødene vil bli frelst. Ja, sir, det må skje. Og det er min mening om det, jeg kan ikke se det noe annet sted i Skriften. Du må holde dem tre sammen, igjen.

544 Du må holde den—den sovende jomfruen, den—den helt vanlige kirken, trossamfunnet, ser dere. Du må ta menigheten . . . Det vil si, jøden først, jøden først, som bare er en forblindet person som venter på sidelinjen. Du må ta det neste steget opp, som er den sovende jomfruen, som var nølende, og bare gikk ut og gikk til kirken, og ble medlem av kirken og var en ganske god person. Så må du ta den åndelige Menigheten, Bortrykkelsen, Bruden, der står hun. De tre menneskene, du kan ikke . . . de er ikke blandet sammen, ikke i det hele tatt. De er overhodet ikke det samme. Ikke som Jehovas Vitner sier, “det er de hundre og førti fire tusen som er Bruden”; det er feil. Det er jødene, ser dere. Det er en Brud, jødene og den sovende jomfruen. Og du tar dem alle og sier: “Vel, de er alle tre på forskjellige steder.” De er alle tre forskjellige klasser av mennesker. Selvfølgelig kan de ikke.

545 Så når Jesus vender tilbake til jorden . . . Jødene, hva er de? Tempelevnukkene. Og når Jesus vender tilbake, kommer Han *med* Bruden. Jesus kommer tre ganger: Han kom første gang for å *gjenløse* Sin Menighet, Han kommer andre gang for å *ta imot* Sin Menighet, Han kommer tredje gang *med* Sin Menighet. Skjønner? Helt riktig. Så alt er ett stort, fullkomment komme, alt er en stor, perfekt Gud; alt er en stor, fullkommen Kristus; en stor, fullkommen Menighet, en stor, fullkommen gjenløsning, . . . alt; det kommer som en treenighet, men alt er i Én. Skjønner? Det er ikke tre personer, ikke tre *dette*; det er bare én Person, én Menighet, ett Legeme, én Kristus, én Herre “i dere alle og gjennom dere alle” og så videre som det. Alt er én!

546 Herren velsigne dere. Jeg har oppholdt dere ganske lenge.

547 Om Herren vil nå, hvis jeg får kommet tilbake om noen få kvelder, eller en søndag kveld eller noe lignende, hvis pastoren her ikke har noe på sitt hjerte, vil jeg prøve å besvare disse her. Åh, det er noen flotte her. Hvor mange ønsker å høre dem? Åh, jeg simpelthen elsker dem. La meg gå gjennom dem igjen, ganske raskt, før vi gir møtet til pastoren.

548 Bare hør på dette:

Hvor blir steinene sym-...? Hva symboliserer steinene i Åpenbaringen 21? Det er et godt spørsmål.

Forklar de fire livsvesener i Åpenbaringen 5. Det er enda et godt spørsmål.

Hvem er de tjuefire eldste? Det er enda et godt spørsmål, ser dere.

Hva betydde den skarlagenfargede tråden i 1. Mosebok 38?

Dere husker, han gikk og tok sin egen svigerdatter og levde med henne som en skjøge; og fastsatte prisen og kom fram; og så da barnet kom ut, bandt de den skarlagenfargede tråden rundt hånden hans (den presset seg ut og så trakk den seg inn igjen), den—den neste kom ut foran ham. Åh, det er et godt spørsmål; det er det virkelig.

Hva slags gaver vil bli sendt i forbindelse med vitnenes død, i Åpenbaringen 11? Det er når Moses og Elias vender tilbake for vekkelsen til disse hundre og førtifire tusen. **Hva er gavene?** Se hva de er, det fint.

Hvor vil de troende være etter det tusenårige . . . (det er et godt spørsmål, ja. Vil . . .) . . . **styre? Hva slags kropp vil de ha?**

Hvordan skal vi dømme engler?

Hva menes med dekke for englenes skyld i Første Korinter? I Første Korinterbrev. Noen virkelige gode spørsmål, virkelig gode.

⁵⁴⁹ Herren velsigne dere. Jeg håper Herren lar oss komme samme og drøfte disse tingene, alt er til Hans ære. Vi kan ha forskjellige meninger om dem; men jeg vil si en ting, hvis dere alle får like mye glede av å høre dem som jeg får av å snakke om dem, så har vi en fantastisk stund. Amen. Amen.

⁵⁵⁰ Ja vel, må Herren være virkelig god mot dere nå. Ikke glem møtene. Broder Nevilles sending, nå, som er på WLRP, lørdag morgen klokken ni; Neville-kvartetten, og jeg er sikker på at de vil gjøre dere godt, still inn og hør på dem. Og hvis jeg kan, hvis jeg kommer tilbake i tide, eller ser at jeg vil klare å være tilbake, så ringer jeg min kone; om Herren lar meg få dra å besøke kjære, gamle broder Bosworth. Jeg . . . Dere alle . . . og jeg vil være tilbake lørdag kveld.

⁵⁵¹ Herren være virkelig god mot dere nå. Og broder, pastor, kom hit bare et øyeblikk; og la ham ta møtet. Og:

Ikke glem familiebønnen,
Jesus ønsker å møte dere der;
Han vil ta alle deres bekymringer,
Åh, ikke glem familiebønnen.

⁵⁵² Liker dere den? Hvor mange ber i deres eget hjem? La oss se, alle . . . alle . . . Det er fint, hold dere nær til Gud. Vær gode, små barn, Gud vil velsigne dere.

Ja vel, broder Neville.

SPØRSMÅL OG SVAR HEBREERNE DEL II NOR57-1002

(Questions and Answers on Hebrews Part II)

MENIGHETENS LÆRE, ORDEN OG FREMFERD SERIEN

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk på onsdag kveld, 2. oktober, 1957, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org